

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

MOTIVATION TO FURTHER STUDIES IN THE AGRICULTURAL
PROGRAM OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN
SOUTHERN RAJABHAT INSTITUTES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974-622-393-3

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

MOTIVATION TO FURTHER STUDIES IN THE AGRICULTURAL
PROGRAM OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN
SOUTHERN RAJABHAT INSTITUTES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานบัณฑิตวิทยาลัย นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์เป็นของบัณฑิตวิทยาลัยสงวนไว้ใช้เองโดยไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974 - 622 - 393 - 3

MOTIVATION TO FURTHER STUDIES IN THE AGRICULTURAL
PROGRAM OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN
SOUTHERN RAJABHAT INSTITUTES

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE PROGRAM IN AGRICULTURAL EDUCATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ SCHOOL OF GRADUATE STUDIES ภาควิชาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG ภาควิชาไปใช้

1999

ISBN 974 – 622 – 393 – 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

COPYRIGHT 1999

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

นักศึกษา

นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์

รหัสประจำตัว

39064302

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ครุศาสตร์เกษตร

พ.ศ.

2542

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

อาจารย์วันทนี ไชติสกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ 4 แห่ง จำนวน 202 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 172 คน ในสถาบันราชภัฏทั้ง 4 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows 7.5.1 เพื่อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงและชายจำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เป็นบุตรคนแรกและอยู่ในครอบครัวขนาดใหญ่ เกินกว่าครึ่งที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกร มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00 หรือต่ำกว่า และชอบเรียนวิชาเกษตรมากที่สุด

การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากแทบทุกด้าน ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต และส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง

แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา และส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางข้อที่แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นข้อ วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ และหางานทำได้ง่าย ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นข้อ รักและสนใจอาชีพเกษตร ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตรไม่สูงเกินไป ประกอบเป็นอาชีพหลักได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ ใช้งาน การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยนำมาสู่ข้อเสนอแนะต่อสถาบันราชภัฏภาคใต้ คือ สถาบันควรเปิดหลักสูตรให้กว้างตามความต้องการของชุมชน และในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรควรสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง และควรจะมีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง และไม่เป็นการเปิดสอนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนที่ต้องการเฉพาะปริญญาเท่านั้น และผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะต่ออาจารย์เกษตรในสถาบันราชภัฏภาคใต้ คือ ควรเข้าใจถึงสภาพทั่วไปของนักศึกษาเป็นอย่างดี และควรมีความชัดเจนในเนื้อหาวิชาที่จะสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Motivation to Further Studies in The Agricultural Program of Undergraduate Students in Southern Rajabhat Institutes
Student	Miss.Phonsawan Phetcharat
Student ID.	39064302
Degree	Master of Science
Programme	Agricultural Education
Year	1999
Thesis Advisor	Dr.Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-Advisor	Dr.Nopakoon Siriwan Mrs.Wantanee Chotisakul

ABSTRACT

The objectives of this research aimed at 1) studying the motivation to further studies in the agricultural program of the first year undergraduate students in southern Rajabhat Institutes. 2) comparing the motivation for their further studies which were classified by the main occupations and average income of their educational supporters.

The population were the two hundred and two of first year undergraduate students in agricultural program who were attending in the first semester of 1998 academic year in the four southern Rajabhat Institutes. One hundred and seventy - two of the students from the four Rajabhat Institutes were the sampled group. Constructed questionnaires were the tools for gathering data. All data were processed through SPSS for Windows 7.5.1 and being analyzed by using frequency counts, weighted mean score, standard deviation and t - test.

The results of research found that the respondents were equally male and female. Most of them were Buddhism and being the first kids in the large families. More than half of them had their educational supporters engaged in farming with 5,000 Bahts or upper for their monthly income. Most of their residences were in other provinces and they obtained 2.00 or lower for grade point average from mattayomsuksa 6. They also indicated that they liked to study agriculture at the most level.

The study showed that the students had their overall of the five motivating factors for their further studies in agricultural program at the much level. At the same manner, when considering in each motivating factor found that most of them had their motivation at the much level almost every factors except the motivating factor on related persons which showed at the less level.

For their learning to understand motivating factor, the study found that their overall motivation was at the much level. More over, they also showed their motivation at the much level in each item, too.

For their expectation to apply their knowledge for social service motivating factor, both overall and items details were indicated at the much level,too.

For their motivating factor concerning with the occupation, the study showed their overall motivation at the much level. However, in each item they indicated that agriculture being the honest occupation was at the most level while the other items were shown at the much and moderate level.

For their aptitude, interesting and personal reason motivating factor, their overall motivation was at the much level. If considering in each motivating factor found that need to study for getting bachelor degree was the most level while the other motivating items were at the much and moderate level.

For their related persons motivating factor, it found that their overall motivation was at the less level. However, some items were shown at the moderate level.

To compare the motivation for further studies of the students classified by main occupations of their educational supporters : farming and non - farming. It found that there was not shown statistically significant difference at 0.05 for their overall motivation except there were shown statistically significant differences in small items as follows : farming being suited for their personality, their health being strong enough for farming and being able to find their job easily.

To compare the motivation for further studies the students who had educational supporters with the average income less than 5,000 Bahts per month and 5,000 Bahts or upper per month. It found that there was not shown statistically significant difference at 0.05 except there were shown statistically significant differences in the small items as

follows : love and interest in farming, the study expense in agriculture is inexpensive, farming being able to be their main occupation and agriculture is needed by labor force requirement .

The research results came across the recommendations to the southern Rajabhat Institutes should offered the curriculum according to the community needs. The agricultural instructions should consist of equally theories and practices by emphasizing learning by doing. Curriculum should be updated or developed to be modernized both in knowledge of science and technologies until it is suitable to develop communities not only for teaching students obtaining their degrees. The research also pointed out that the agricultural instructors in southern Rajabhat Institutes should have to understand their students clearly, as well as clearly understand what should be taught to their students to have enough ability for farming

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตรร์ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ อาจารย์วันทนี โชติสกุล ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้แนวคิดตลอดเวลาในการทำวิจัย ทำให้งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี ดร.दनัย ดิษบุตร และอาจารย์ศศิธร จารุสมบัติ ที่เป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวรรณ ศิริวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาฏสุดา เชนนะสิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายสมร ศรีสุขประเสริฐ อาจารย์วิทยา สุขันทอง และอาจารย์อััจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาช่วยตรวจเครื่องมือการวิจัย อาจารย์เกษตร และนักศึกษา โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏพระนคร ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือในการวิจัย และนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

อาจารย์ดีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ นายอัศวิน แก้วคง นางสาวสุจารี ชูจันทร์ ที่สนับสนุนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในงานวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดิเรก ศรีณพงศ์ อาจารย์สิทธิชัย แพงทิพย์ อาจารย์สุจิตรา สุคนธมัต อาจารย์เกษร เมืองทิพย์ อาจารย์วัฒน์ สุธโรได อาจารย์สุเทพ มุงคุณ นางสาวพัชณี รัตนสมบัติ และอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ ที่ช่วยงานด้านเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล การพิมพ์รูปเล่มตลอดจนให้กำลังใจเสมอมา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย คุณค่าของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอบอบแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ รวมทั้งครู อาจารย์ผู้ให้ความรู้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

พรสวรรค์ เพชรรัตน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 สถาบันราชภัฏ.....	7
2.2 ความเป็นมาของหลักสูตรวิทยาลัยครู.....	9
2.3 สาระสำคัญของหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิทยาศาสตร์.....	10
2.4 โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี.....	14
2.5 ความหมายของแรงจูงใจ.....	15
2.6 ประเภทของแรงจูงใจ.....	16
2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	18
2.8 แรงจูงใจกับการศึกษาต่อ.....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.3 การตรวจสอบ/ทดสอบเครื่องมือ.....	39
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	41
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.....	41
4.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.....	45
4.3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏ ภาคใต้จำแนกตามอาชีพหลักและรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	68
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	68
5.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	68
5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	68
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	69
5.5 อภิปรายผลการศึกษา.....	73
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามทั้งนี้หากมีให้ลดแปลงเนื้อหาและสิ่งอื่นใดของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีไป 82

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	87
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	100
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	102
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	104
ประวัติผู้เขียน.....	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงจำนวนหน่วยกิตและสัดส่วนของหน่วยกิตตามโครงสร้าง ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี.....	15
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.....	37
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.....	41
4.2 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน.....	45
4.3 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้.....	46
4.4 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม.....	47
4.5 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ.....	48
4.6 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว.....	49
4.7 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	50
4.8 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา	52
4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จำแนกตามอาชีพหลัก ของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา.....	54
4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	55
4.12 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามอาชีพ หลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา.....	57
4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	59
4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	60
4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุน ทางการศึกษา.....	61
4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย ของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา.....	62
4.17 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา เกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การ สนับสนุนทางการศึกษา.....	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวจำแนกตาม
รายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา.....65
- 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้เฉลี่ย
ของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา.....67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งผลกระทบที่ตามมาเนื่องจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจคือ การขึ้นราคาสินค้าอุปโภคบริโภค การกักตุนสินค้า การเดินขบวนประท้วงขอขึ้นราคาผลผลิตทางการเกษตร ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ทรุดตัวของประเทศนั่นเอง

การแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนี้ก็คือ การปรับปรุงรูปแบบของการพัฒนาเศรษฐกิจคือ แทนที่จะมุ่งเน้นไปที่การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเป็นหลัก ซึ่งประเทศไทยมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร ควรหันมาให้ความสำคัญกับการผลิตทางการเกษตรให้มากยิ่งขึ้น โดยการชะลอการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (ลิขิต ธีรเวคิน. 2541 : 6) ซึ่งสอดคล้องกับแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานคือ ความพอมี พอกิน พอใช้ ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอสมควรและปฏิบัติได้แล้วจึงค่อยสร้างเจริญและฐานะเศรษฐกิจที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป... และนอกจากนี้จากแนวพระราชดำริที่พระองค์พระราชทานไว้คือ ปรัชญาหลักของการเกษตรที่ยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้รวมกำลัง ความคิด กำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพยากรต่าง ๆ มาร่วมกันฝ่าฟันวิกฤตการณ์ครั้งนี้ โดยนำเอา ทฤษฎีใหม่ มาช่วยกันแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม คุณธรรม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งให้เกิด การพออยู่พอกิน ในเบื้องต้น และก้าวไปสู่การอยู่ดีมีสุขในอนาคต (ธีรพล ขุนเมือง. 2541 : 9)

อาชีพการเกษตรในปัจจุบันเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ประเทศไทยประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่จากผลพวงของการใช้อุตสาหกรรมเป็นหลักในการดำเนินเศรษฐกิจของประเทศ แต่ความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้การเกษตรและรวมไปถึงอุตสาหกรรมเกษตรเข้ามาช่วยเยียวยาเศรษฐกิจให้ถึงเวลาอยู่ดีกินดีดังเดิมคงต้องใช้เวลาสักระยะหนึ่ง ด้วยเราละทิ้งความสำคัญของการเกษตรมานานการคำนึงนโยบายหรือแผนดำเนินงานต่าง ๆ จึงล่าช้าล้าสมัยไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ก้าวไกลไปกว่า ดังนั้นจำเป็นต้องมีการจัดระบบใหม่โดยเริ่มต้นที่การเรียนการสอนทางด้านเกษตรเพื่อเป็นการปูพื้นฐาน

ในการพัฒนาการเกษตรในอนาคตให้มีความมั่นคงและยั่งยืน (สุพล ปุญญบาล. 2541 : 11) ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาด้านการเกษตรโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาเกษตรในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาระดับหนึ่งที่มีพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ลึก ครอบรอบ มีจิตสำนึกเชิงจริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2540 : 222) เช่นเดียวกับสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสถาบันหนึ่ง ที่ตอบสนองความต้องการของสังคมหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู (สถาบันราชภัฏพระนคร. 2538 : 50)

ในด้านการเกษตรนั้นสถาบันราชภัฏได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรไปกรมวิชาต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) โดยเฉพาะไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ซึ่งจะรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรม หรือผู้ที่สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเข้าศึกษาต่อไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ 4 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านการเกษตรไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง เพื่อผลิตกำลังคนในระดับสูงที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะทำงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือประกอบอาชีพส่วนตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 5) และจากการสำรวจข้อมูลทางสถิติจำนวนนักศึกษาไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ปีการศึกษา 2536-2540 พบว่ามีจำนวนนักศึกษา 61, 92, 121, 152 และ 144 คนตามลำดับ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2536-2540) จะเห็นว่าจำนวนนักศึกษาในไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ เพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา ยกเว้นปีการศึกษา 2540 มีจำนวนนักศึกษาลดลงเนื่องจากสถาบันราชภัฏสงขลาไม่ได้เปิดสอนไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ จากจำนวนนักศึกษาที่สนใจศึกษาในไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักศึกษามีแรงจูงใจแต่ละด้านอย่างไรในการเข้าศึกษาต่อไปกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น จึงทั้งนำมาให้คำปรึกษาแนะนำและตั้งคำถามวิจัยเกี่ยวกับผลของการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการนำไปใช้ ออกไปพัฒนาประเทศให้พ้นตัวจากปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2541 ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏยะลา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี และสถาบันราชภัฏภูเก็ต โดยศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านการเรียนเพื่อรู้
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ถือแนวของ นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 6) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร และลูมิล ไชยเพชร (2536 : 8) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร และรังรอง สีทองดี (2535 : 7) ศึกษาเรื่อง การศึกษาและการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น
2. ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น
3. ด้านการประกอบอาชีพ
4. ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม
6. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้

ระเบียบ อรรถ (2537 : 8) ศึกษาเรื่อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาวิชาชีพหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ แบ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
4. ด้านความจำเป็นบางประการ
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาผนวกกันแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ในด้านดังนี้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คำปรึกษาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.6.1.1 อาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

1.6.1.2 รายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา (รวมรายได้พิเศษ
อื่น ๆ)

1.6.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ โดยศึกษาแรงจูงใจ 5 ด้านดังนี้

1.6.2.1 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

1.6.2.2 ด้านการประกอบอาชีพ

1.6.2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.6.2.4 ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้

1.6.2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

สถาบันราชภัฏภาคใต้ หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนในโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏยะลา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี และสถาบันราชภัฏภูเก็ต

นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง

โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ หมายถึง โปรแกรมวิชาเกษตรโปรแกรมหนึ่งที่อยู่ในสายเกษตรศาสตร์ ที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งจูงใจหรือปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น นอกเหนือนี้ไม่มีเหตุผลเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว แยกความหมาย ดังนี้
ความถนัด หมายถึง ความชำนาญซึ่งอาจเกิดจากการฝึก หรือการปฏิบัติ
สิ่งนั้นอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน

ความสนใจ หมายถึง ความตั้งใจหรือความเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ปฏิบัติอย่าง
จริงจัง ได้แก่ ระดับผลการเรียน

เหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลที่เกิดจากความรู้สึกหรือจากความคิด ที่มี
อิทธิพลหรือชักนำให้เข้าศึกษาต่อ ได้แก่ ความรัก ความชอบ บุคลิกภาพ สถิติปัญญา สุขภาพทาง
ร่างกายและจิตใจ เศรษฐกิจของครอบครัว ข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของสถานศึกษา

2. ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการนำความรู้ไป
พัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของตนเองและครอบครัว เพื่อก่อให้เกิดรายได้
และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของ
นักศึกษา ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ให้การอุปการะ ญาติพี่น้อง เพื่อน ครูอาจารย์ บุคคลที่
เคารพนับถือ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพ สถาบัน หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ

4. ด้านการเรียนรู้ หมายถึง การศึกษาเพราะรัก สนใจ มีความสุขที่ได้
ศึกษา รู้ถึงคุณค่าและลักษณะของวิชาที่เรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ประสบความ
สำเร็จในการศึกษา และเพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม หมายถึง การศึกษาเพื่อจะนำ
ความรู้ไปถ่ายทอดในสถานศึกษาและบุคคลที่สนใจทั่วไป เพื่อพัฒนาครอบครัว ชุมชน และสถาน
ที่ทำงาน

อาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา หมายถึงงานที่ทำเป็นประจำของที่
ให้การสนับสนุนทางการศึกษาและก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่
นอกเหนือจากอาชีพเกษตร

รายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา (รวมรายได้พิเศษอื่น ๆ) หมายถึง
ถึง รายได้ที่ได้จากการทำงานของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งได้จากการประกอบอาชีพ
หลัก และรายได้อื่น ๆ ที่ได้จากการประกอบอาชีพเสริมอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การตรวจเอกสารประกอบการวิจัย ได้ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ ที่ได้บันทึกหรือจัดพิมพ์ไว้ เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนในการวิจัย โดยได้ศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้

- 2.1 สถาบันราชภัฏ
- 2.2 ความเป็นมาของหลักสูตรวิทยาลัยครู
- 2.3 สารสำคัญของหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
- 2.4 โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี
- 2.5 ความหมายของแรงจูงใจ
- 2.6 ประเภทของแรงจูงใจ
- 2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
- 2.8 แรงจูงใจกับการศึกษาต่อ

2.1 สถาบันราชภัฏ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม "สถาบันราชภัฏ" เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แทนชื่อ "วิทยาลัยครู" เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2535 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2538 และมีผลบังคับใช้วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538

กรมการฝึกหัดครู (2535 : 94-103) พัฒนาการของการฝึกหัดครูไทย เริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ.2435 ภายหลังจากที่ได้มีการตั้งโรงเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระบบเมื่อ พ.ศ.2414 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวอยู่โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนหลวงขึ้นในพระบรมมหาราชวังเป็นแห่งแรก หลังจากนั้นได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นอีกเป็นจำนวนมากทั้งในพระนครและหัวเมือง การฝึกหัดครูได้รับการพัฒนาเป็นลำดับมา ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือ

1. ระยะการจัดตั้งสถาบันฝึกหัดครูอย่างเป็นระบบ พ.ศ.2435-2496

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ระหว่าง พ.ศ.2435-2496 สถาบันการฝึกหัดครูได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้าน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
การบริหารงาน หลักสูตร บุคลากร อาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์ พ.ศ.2435 ตั้งโรงเรียนฝึกหัด
ครูแห่งแรก ที่บริเวณโรงเรียนเด็กสะพานดำ พระนคร มีนายเอช กรีนรอด ชาวอังกฤษ เป็นอาจารย์

เปิดสอนเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2435 พ.ศ.2446 ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก (บ้านสมเด็จเจ้าพระยา) พ.ศ.2457 จัดตั้งโรงเรียนประจำมณฑลนครราชสีมา ซึ่งต่อมาเป็นวิทยาลัยครูนครราชสีมา พ.ศ.2460 ตั้งกรมมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2462 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูสงขลา พ.ศ.2465 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์ พ.ศ.2466 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูอุดรธานี พ.ศ.2467 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ พ.ศ.2469 ก่อเนตรวิทยาลัยครูเพชรบุรี พ.ศ.2473 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูมหาสารคาม พ.ศ.2475 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ พ.ศ.2476 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงครามพิษณุโลก พ.ศ.2477 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูยะลาและโรงเรียนฝึกหัดครูการเวก (วิทยาลัยครูสวนดุสิต) พ.ศ.2479 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูนครปฐม โรงเรียนฝึกหัดครูเทพสตรี โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา และโรงเรียนฝึกหัดครูอุดรดิถี พ.ศ.2480 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูสวนสุนันทา พ.ศ.2482 ยุบกรมศึกษาธิการ โอนการฝึกหัดครูไปสังกัดกรมวิชาการ ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูจันทระเกษม พ.ศ.2483 โอนการฝึกหัดครูไปกรมสามัญศึกษา ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูจะเชิงเทรา พ.ศ.2491 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูอุบลราชธานี พ.ศ.2496 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูธนบุรี

2. ระยะการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงของสถาบันฝึกหัดครู พ.ศ.2497-ปัจจุบัน

การฝึกหัดครูในความรับผิดชอบของกรมการฝึกหัดครู พ.ศ.2497 จัดตั้งกรมการฝึกหัดครู เมื่อ 28 กันยายน 2497 มีนโยบายให้การฝึกหัดครูในกรมต่าง ๆ รวมอยู่ในกรมเดียวกัน โดยรวมฝึกหัดครูในสังกัด 30 แห่ง และโรงเรียนฝึกหัดอาชีวศึกษาอีก 2 แห่ง รวมเป็น 32 แห่ง และประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา และก่อก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี พ.ศ.2500 ก่อเนตรโรงเรียนฝึกหัดครูนครศรีธรรมราช พ.ศ.2504 เริ่มยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครู จนครบทุกแห่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2510-2514 พ.ศ. 2507 ก่อเนตรวิทยาลัยครูสกลนคร พ.ศ.2515 ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นเป็นกรมทำหน้าที่ผลิตครูระดับปริญญา ก่อเนตรวิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูลำปาง วิทยาลัยครูจันทบุรี (วิทยาลัยครูรำไพพรรณี) และวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ.2516 ได้ก่อก่อเนตรวิทยาลัยครูอีก 7 แห่ง วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูกำแพงเพชร วิทยาลัยครูเชียงราย วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2517 ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย โอนจากกระทรวงศึกษาธิการไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2518 ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ให้วิทยาลัยครูเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทางการศึกษา พ.ศ.2527 ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 การก่อก่อไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม วิทยาลัยครูได้ถึงระดับปริญญาตรี และเปิดสอนวิชาการสาขาต่าง ๆ ที่ได้ตามความต้องการของท้องถิ่น พ.ศ.2528 สภาการฝึกหัดครูประกาศให้วิทยาลัยครูทั่วประเทศรวมกลุ่มกันจัด

ตั้งเป็นสหวิทยาลัยขึ้น ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 8 สหวิทยาลัย จำนวน 36 แห่ง ตั้งอยู่ในส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) 6 แห่ง และกระจายอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศอีก 30 แห่ง

2.2 ความเป็นมาของหลักสูตรวิทยาลัยครู

กรมการฝึกหัดครู (2535 : 3-4) การฝึกหัดครูได้เริ่มดำเนินการครั้งแรกในปี พ.ศ.2435 เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์” ได้มีการปรับปรุง เพิ่มเติมและขยายสถานศึกษาด้านการฝึกหัดครูตลอดมา มีหน่วยงานหลายแห่งร่วมจัดการ อาทิ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา กรมพลศึกษา และกรมศิลปากร เพื่อให้งานการฝึกหัดครูไม่กระจัดกระจายและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาการฝึกหัดครู จึงได้มีการประกาศตั้งกรมการฝึกหัดครูขึ้นใน พ.ศ.2497 เพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่อยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการผลิตครูระดับประกาศนียบัตร มีสถานฝึกหัดครูในสังกัด ประกอบด้วยโรงเรียนฝึกหัดครูต่าง ๆ และวิทยาลัยทั้งหมด 32 แห่ง หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพิ่มลด และยกฐานะของสถานศึกษาตลอดมาจนกระทั่ง พ.ศ.2518 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับแรกซึ่งกำหนดให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย ตลอดจนดำเนินการด้านต่าง ๆ ตามภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ผลิตครูในระดับปริญญาตรีมีสถาบันการศึกษาเรียกวิทยาลัยครูตามพระราชกฤษฎีกายกฐานะสถาบันฝึกหัดครูรวมทั้งสิ้น 17 แห่ง และให้เป็นส่วนราชการสังกัดกรมการฝึกหัดครู การพัฒนางานในวิทยาลัยครูมีความเจริญก้าวหน้าควบคู่กับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภายในและภายนอกประเทศจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูในปี พ.ศ.2527 โดยปรับบทบาทของวิทยาลัยครูจากที่เคยผลิตบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชาการศึกษา เป็นการผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้นอีก 2 สาขา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสภาการฝึกหัดครูได้พิจารณาอนุมัติให้วิทยาลัยครูเปิดสอนตามหลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ พ.ศ.2528 ฉบับปรับปรุง 2531

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏมีหลักสูตรวิทยาลัยครูทั้งหมด 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
2. สาขาวิชาศิลปศาสตร์
3. สาขาวิชาการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 สารสำคัญของหลักสูตรวิทยาการ ฉบับปรับปรุง 2536

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

หลักการ

กรมการฝึกหัดครู (2536 : 5-16) สถาบันราชภัฏใช้หลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 โดยยึดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพขั้นสูง เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักการร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนาก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรวิทยาลัยครูมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะและเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มินิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเองและเป็นผู้ นำในการพัฒนา

สังคม

7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบ

เอกสารนี้พระราชบัญญัติอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ให้สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหน่วยงานของรัฐ เอกชนและประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

ระดับของหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มี 3 ระดับ คือ

1. ปริญญาตรี
2. อนุปริญญา
3. ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

สายและโปรแกรมวิชา

หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 43 โปรแกรมวิชา จัดเป็นสายและ

โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. สายเกษตรศาสตร์ มี	10 โปรแกรมวิชา
2. สายคณิตศาสตร์ มี	2 โปรแกรมวิชา
3. สายคหกรรมศาสตร์ มี	5 โปรแกรมวิชา
4. สายเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มี	12 โปรแกรมวิชา
5. สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มี	13 โปรแกรมวิชา

จุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอน

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สรุปไว้ส่วนหนึ่งเท่านั้น เพื่อกรณีทั่วไปที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกนั้นห้ามเป็นจุดแปลโดยหา และข้อวินิจฉัยในรายงานวิชาการของคณะผู้ที่มีคุณวุฒิ

วิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งสร้างคุณภาพของคนให้มีความ

เจริญงอกงามด้าน ปัญญาธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านศิลปวิทยาการ ที่สร้างบุคลิกลักษณะของผู้มีการศึกษา และมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตตามระบอบ ประชาธิปไตย

จุดประสงค์ทั่วไป

จุดประสงค์ทั่วไปของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวิชาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ชนบทนิยมประเพณี การเมือง การปกครองของไทย ความรู้ความเข้าใจเพื่อนร่วมโลก เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ให้มีทักษะการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาทั้งทักษะในด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้านการคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้ ตลอดจนทักษะด้านภาษาให้สามารถติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ดี

3. ให้มีเจตคติที่ดีและซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม ความดี ความงาม และการดำรงตน ให้มีคุณค่าต่อสังคม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบ ซาบซึ้งใน ศิลปะและสุนทรีย์ภาพ ตระหนักในการปฏิบัติตามวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

การจัดการเรียนการสอน

1. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป จัดแยกตามระดับการศึกษา คือ ระดับปริญญาตรีชุดหนึ่ง ระดับอนุปริญญาชุดหนึ่ง และปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) เป็นอีกชุดหนึ่ง

2. รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนแต่ละระดับการศึกษา ทุกโปรแกรมวิชาทุกสาย และทุกสาขาวิชา จัดให้เรียนเหมือนกันหมด คือ ปริญญาตรี 40 หน่วยกิต อนุปริญญา 16 หน่วยกิต และปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) 24 หน่วยกิต

3. รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปบังคับให้เรียนทุกกลุ่มวิชา จำนวนหน่วยกิตกลุ่มวิชาละเท่า ๆ กัน ไม่บังคับรายวิชา แต่ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันการศึกษาที่จะจัดให้นักศึกษาเรียน โดยยึดจุดประสงค์ของหมวดวิชาเป็นหลักสำคัญ

4. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ควรจัดให้เรียนในระยะต้น ๆ ของระดับการศึกษา เช่น ระดับปริญญาตรี ควรจัดให้เรียนช่วงระยะ 2 ปีการศึกษา

หมวดวิชาเฉพาะด้าน

หมวดวิชาเฉพาะด้าน เป็นหมวดวิชาที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติในวิชาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงาน อาชีพ โดยให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งออก

เป็น 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาเนื้อหา(เอก-โท) กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ และกลุ่มวิชาปฏิบัติการ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

จุดประสงค์ทั่วไป

หมวดวิชาเฉพาะด้านมีจุดประสงค์ ดังนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และวิทยาการใหม่ ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคมส่วนรวม

2. ให้มีทักษะอย่างเพียงพอเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เทคนิควิธี และการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ให้มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพที่ได้ศึกษา มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นในการพัฒนาวิชาชีพของตนให้เกิดความก้าวหน้า

การจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี

กลุ่มเนื้อหา

จัดการเรียนการสอนเป็นแบบเอกเดี่ยว ๆ โดยกำหนดให้เรียนทั้งรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก รายวิชาบังคับเป็นรายวิชาที่จำเป็นต่อการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์เฉพาะของโปรแกรมวิชา ส่วนรายวิชาเลือกเป็นรายวิชาที่เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เกิดความสมบูรณ์ หรือมีคุณลักษณะเฉพาะทาง ลักษณะการจัดรายวิชาเลือกจึงมีทั้งแบบให้เลือกจากรายวิชาที่จัดไว้และเลือกเป็นแขนงวิชา

กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ

กำหนดให้เรียนจำนวน 15 หน่วยกิต โดยจัดรายวิชาบังคับสำหรับทุกสาย ทุกโปรแกรมวิชา ต้องเรียนเหมือนกัน 3 รายวิชา (9 หน่วยกิต) ส่วนหน่วยกิตที่เหลือ 6 หน่วยกิตให้จัดรายวิชาที่เหมาะสมกับแต่ละโปรแกรมวิชา โดยจะจัดรายวิชาให้มีหน่วยกิตเท่ากับจำนวนหน่วยกิตที่เหลือหรือจัดรายวิชาให้มากกว่าและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนก็ได้

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

จัดให้มีการเรียนรายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความพร้อมในระดับหนึ่งก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดรายวิชาให้จัดรายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 หน่วยกิต และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ต่องานและชีวิตของตน ในระดับปริญญาตรีให้เรียน 10 หน่วยกิต

แนวทางการจัดการเรียนการสอน ให้นักศึกษาได้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยครู ตามความถนัดและความสนใจ มีแนวปฏิบัติดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์และสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว
2. ไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานั้น ๆ

สายเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี

สายเกษตรศาสตร์ประกอบด้วยโปรแกรมวิชาในระดับปริญญาตรี 5 โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์	ระดับปริญญาตรี
2. โปรแกรมวิชาพืชศาสตร์	ระดับปริญญาตรี

(หลังอนุปริญญา)

3. โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	ระดับปริญญาตรี

(หลังอนุปริญญา)

4. โปรแกรมวิชาการส่งเสริมและสื่อสารการเกษตร	ระดับปริญญาตรี

(หลังอนุปริญญา)

5. โปรแกรมวิชาสัตวบาล	ระดับปริญญาตรี

(หลังอนุปริญญา)

2.4 โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี

โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สายเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สังกัดคณะเกษตรและอุตสาหกรรม และถ้าสถาบันราชภัฏไฉยยังไม่จัดตั้งคณะเกษตรและอุตสาหกรรม โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์จะสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อผลิตกำลังคนในระดับสูงให้มีความรู้ ความสามารถ ที่จะทำงานในหน่วยงานของราชการ และรัฐวิสาหกิจ หรือประกอบอาชีพส่วนตัว
2. เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านเกษตรออกไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง
3. เพื่อให้มีการศึกษาค้นคว้า และวิจัยทางการเกษตรให้เป็นไปอย่างกว้างขวางและเชื่อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

คุณสมบัติเฉพาะ

- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 1. สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรม หรือประโยชน์ด้านการค้า
- ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 2. สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 แผนกวิชาเรียนไปใช้วิชาชีพกลุ่มวิชาเกษตรกรรม หรือ

3. สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 ปรับปรุง พ.ศ. 2533 เรียนเน้นหนักทางวิทยาศาสตร์ หรือเรียนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

หน่วยกิตรวมและสัดส่วนหน่วยกิต ตามโครงสร้างของหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี โดยใช้ข้อบังคับสภาการฝึกหัดครูว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนหน่วยกิตรวมและสัดส่วนของหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร

ปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

หมวดวิชา	หน่วยกิต
1. พื้นฐานทั่วไป	40
- กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	10
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	10
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	10
- กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	10
2. เฉพาะด้าน	95
- กลุ่มวิชาเนื้อหา (วิชาเอก)	73
- กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	15
- กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	7
3. เลือกเสรี	10
รวมหน่วยกิต	145

ที่มา : กรมการฝึกหัดครู พ.ศ.3536

2.5 ความหมายของแรงจูงใจ

การศึกษาถึงพฤติกรรมของคนนั้น จำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของการแสดงออกของพฤติกรรมนั้น ๆ ส่วนหนึ่งคือการศึกษาถึงแรงจูงใจ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาวิจัยเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไปจนกว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารี พันธมณี (2538 : 179) และ โรเบิร์ต อี. ซิลเวอร์แมน อ้างโดย พวงเพชร วัชรอยู่ (2537 : 187) สอดคล้องกับ คณาจารย์ภาคจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2528 : 299) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ ที่สอดคล้องกันสรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งใด ๆ หรือภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

นวม สงวนทรัพย์ (2535 : 85) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง พลังขับที่ก่อให้เกิดกัมมันตภาพในตัวคน กัมมันตภาพนี้จะคงมีสืบต่อไปเรื่อย ๆ กระทั่งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายบรรลุผลสำเร็จ

สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต (2535 : 168) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวัง โดยสิ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

ชนิษฐา วิเศษสาร (2534 : 159) และ ธิญญะ บุปผาเวสและคณะ (2534 : 140) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจที่สอดคล้องกันสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อไปยังจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย

ไวยุทธ เจียมบรรจง (2523 : 161) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำหรือแสดงออกทางด้านต่าง ๆ หรืออย่างน้อยที่สุด ก็ชอบที่จะแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่เป็นแบบแผนเฉพาะของตน

เดโช สนวนานนท์ (ม.ป.ป. : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันอันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงภายในกาย อันเป็นเรื่องทางชีววิทยาทั้งสิ้น อาทิ ความหิว อันถือเป็นแรงจูงใจมูลฐานนั้น เกิดจากการบีบตัวของกล้ามเนื้อกระเพาะอาหารรวมกับการที่น้ำตาลในเลือดมีจำนวนต่ำลง เป็นต้น

จากคำกล่าวของบุคคลต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่ตัวเราถูกกระตุ้นจากภาวะใด ๆ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเกิดจากภายในตัวเราเองหรือเกิดจากภายนอกซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา มีผลให้บุคคลกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

2.6 ประเภทของแรงจูงใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารจากการศึกษาของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ และได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจ การค้าไม่ว่ากรณีออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

วูดเวอร์ อ้างโดย นวม สงวนทรัพย์ (2535 : 86) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท

1. ความต้องการทางอินทรีย์ (Organic Needs) ได้แก่ แรงจูงใจอันเกิดจากสภาพ

ทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ฯลฯ

2. แรงจูงใจภาวะฉุกเฉิน (Emergency Motivation) เป็นแรงจูงใจอันเกิดขึ้นเมื่อเค้าวุ่นเรื่องสิ่งแวดล้อมต้องการพลังและปฏิกิริยาอันฉับพลันรวดเร็ว เช่น การหลบหนีอันตราย

3. แรงจูงใจวัตถุประสงค์ (Objective Motivation) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อารี พันธุ์มณี (2538 : 181-182) และ ชนิษฐา วิเศษสาร (2535 : 160) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจที่สอดคล้องกันออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความรู้สึกนึกคิด ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรม

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลรับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้มองเห็นเป้าหมาย เร้าให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่ การเสริมแรงด้วยสิ่งล่อใจต่าง ๆ เช่น การขึ้นเงินเดือน การได้รับตำแหน่ง คำชมเชย เป็นต้น

นวม สงวนทรัพย์ (2535 : 85-86) และคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2528 : 301-303) และไวรัช เจียมบรรจง (2523 : 161) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจที่สอดคล้องกันออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ความต้องการอากาศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา แรงจูงใจด้านนี้ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดของผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจด้านนี้เริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคม และเป้าหมายของแรงจูงใจด้านนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ได้แก่ ความปรารถนาที่จะอยู่รวมในสังคม ความเป็นเจ้าของและถูกเป็นเจ้าของ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง อำนาจ เป็นต้น

โยธิน คันสนยุทธ (2531 : 140) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ เช่น จูงใจที่ทำให้บุคคลกิน และดื่ม เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจที่จะรักและถูกรัก แรงจูงใจที่จะสำรวจ และแรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สามารถแบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในเป็นสถานะที่ต้องการกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ และแรงจูงใจภายนอก เป็นสถานะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เร้าให้เกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

เพื่อความเข้าใจในเรื่องแรงจูงใจเพิ่มมากขึ้น จึงได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจไว้หลาย ๆ ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

อาวี พันธมณี (2538 : 183-192) และ คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2528 : 304-312) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่สอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory)

มูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ก็เพราะมนุษย์ต้องการหาความสุขส่วนตัว และพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการความสุขส่วนตัวนี้อาจกล่าวได้ว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตนโดยการสร้างความดีต่อผู้อื่น ลักษณะการแสวงหาความสุขส่วนตัวนี้ ยังมีการแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกเจ็บปวดด้วย

ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory)

สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดนี้จึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ

ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

1. สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต
2. สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย
3. สัญชาตญาณทางสังคม

ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory)

ทฤษฎีการมีเหตุผล เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีสติปัญญา และความ

ปรารถนาที่จะกระทำพฤติกรรมใดต่าง ๆ ด้วยความจริงใจ นอกจากนั้นทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่าง ๆ ได้ มีความรู้ว่าตนต้องทำอะไร ปรารถนาสิ่งใด และควรจะต้องตัดสินใจออกมาในลักษณะใด

ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory)

โดยปกติแล้ว พฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ จะมีส่วนที่สัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคลแรงขับนั้นเป็นภาวะความตึงเครียดทางร่างกาย เป็นตัวกลางที่ทำให้ร่างกายได้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อขจัดความเครียดนั้นออกไป แรงขับจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ

แรงขับภายในร่างกายหรือแรงขับปฐมภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกายและแรงขับภายนอกหรือแรงขับทุติยภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สะสมไว้ในแต่ละบุคคล

แรงขับสามารถที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจตามระบบชีววิทยา ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต
2. แรงขับจุกเงิน
3. แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์
4. แรงขับเพื่อการศึกษา

ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Theory of Need Gratification)

ในเรื่องทฤษฎีความต้องการนี้ จะกล่าวถึงทฤษฎีที่น่าสนใจ 2 ทฤษฎีคือ

1. ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่น ๆ ต่อไปได้

ลักษณะความต้องการตามหลักการของมาสโลว์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเป็นข้ออ้าง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง

2. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์

ความต้องการเป็นสิ่งที่คุณคนได้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของคุณคน และบางครั้งอาจเกิดความต้องการเนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรือความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว
2. ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นผิอุปสรรคต่าง ๆ
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้
4. ความต้องการป้องกันตนเอง
5. ความต้องการเป็นอิสระ
6. ความต้องการความสำเร็จ
7. ความต้องการสร้างมิตรภาพ
8. ความต้องการความสนุกสนาน
9. ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น
10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น
11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น
12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น
13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น
14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า
15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว
16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย
17. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ
18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย
19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง
20. ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น

โรเบิร์ต อี. ซิลเวอร์แมน อ้างโดย พวงเพชร วัชรชญ์ (2537 : 206-208)

ทฤษฎีของนักพฤติกรรมนิยม (The Behaviorist View)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเนื้อหาไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์อื่นใด
 เชื่อว่าทฤษฎีนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีสิ่งเร้ามาเป็นเครื่องชักนำ แล้วทำให้เกิดการตอบสนองในรูปของพฤติกรรม ทฤษฎีนี้เน้นสิ่งเร้าที่เกิดจากภายนอกมากกว่าสิ่งเร้าภายใน แม้แต่ความต้องการหรือแรงขับที่เกิดขึ้นก็ถือเอาเฉพาะที่สังเกตเห็นได้

ทฤษฎีของพวกนิยมความคิดความเข้าใจ (The Cognitive View)

เชื่อว่าพฤติกรรมเกิดขึ้นเนื่องจากความคิดที่มีเป้าหมาย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นก็เป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายนั่นเอง ทฤษฎีนี้เน้นในสิ่งที่มองไม่เห็นหรือสังเกตเห็นได้น้อย เช่น ความคิด ระดับความทะเยอทะยาน ความสำเร็จ เป็นต้น เป้าหมายของคนขึ้นอยู่กับระดับความหวังหรือความทะเยอทะยาน ถ้าหากมีความทะเยอทะยานสูงก็ตั้งเป้าหมายไว้สูง และเมื่อบรรลุเป้าหมายได้ก็พอใจที่ได้รับความสำเร็จนั้น

ทฤษฎีไซโคไดนามิก (The Psychodynamic View)

ความเชื่อนี้ได้มาจาก ความคิดของฟรอยด์ที่ว่า พฤติกรรมของคนมาจากจิตใต้สำนึก คนแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการที่มีมาตั้งแต่กำเนิด และส่วนที่เป็นความต้องการแต่กำเนิด นั้นคือ สัญชาตญาณ และสัญชาตญาณคือ สิ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมให้เป็นไปตามสัญชาตญาณที่มีอยู่ นั้น ซึ่งอาจแบ่งชนิดของสัญชาตญาณได้ 2 อย่างคือ สัญชาตญาณในการสร้างสรรค์ และสัญชาตญาณในการทำลาย

เพรสคอตท์ (Prescott) อ้างโดย ไวรัช เจียมบรรจง (2523 : 172) ได้ศึกษาแรงจูงใจและได้แยกประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ โดยใช้นิยามของคำว่า Needs แทนคำว่า Motivation คนเรามีความต้องการสิ่งต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. Physiological Needs คือ ความต้องการทางชีวภาพ หรือความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ อากาศ น้ำ อาหาร ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. Social Needs คือ ความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการทางด้านความรัก ความเป็นที่ชอบพอ ความเป็นเจ้าของ เป็นต้น
3. Ego - integrative Needs คือ ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระทางความคิดและต้องการให้ได้มาซึ่งความจริง ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคม ให้มีความพอดีทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว หรือให้มีทิศทางของตนเอง ตัดสินใจโดยตนเอง

เอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards) อ้างโดย ไวรัช เจียมบรรจง (2523 : 172) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจของคนซึ่งแบ่งได้เป็น 15 ชนิด คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. แรงจูงใจที่จะทำอะไรให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
3. แรงจูงใจที่จะเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระและตัดสินใจด้วยตนเอง
4. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์อยากเข้ากลุ่ม
5. แรงจูงใจที่จะสังคมกับเพศตรงข้าม
6. ต้องการทำตนเองให้เด่นอยู่เหนือผู้อื่น อยากมีอิทธิพล และต้องการเป็นหัวหน้า
7. ต้องการมีความอดทน ทนทานต่อสิ่งต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นที่ขอการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการที่ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ต้องการพบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องต่าง ๆ
9. มีแรงจูงใจอยากจะทำร้าย
10. มีแรงจูงใจที่อยากจะให้ความอบอุ่นและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
11. ต้องการได้รับความช่วยเหลือและความอบอุ่น บำรุงรักษาจากผู้อื่น
12. มีความต้องการที่จะเข้าใจความต้องการของบุคคลอื่น
13. มีความต้องการที่จะแสดงออกว่าตนเองเก่ง มีความสามารถในด้านต่าง ๆ
14. มีความต้องการที่จะอยู่ใต้อาณัติของผู้อื่น
15. มีแรงจูงใจที่จะรับผิดชอบเมื่อตนเองทำผิด

ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นแรงจูงใจทางด้านสังคมเสียส่วนมาก ส่วนแรงจูงใจทางกาย

ภาพมีเพียงเล็กน้อย

เครช (Krech) และคณะ อ้างโดย ไวรซ์ เจียมบรรจง (2523 : 174 - 175) สรุปว่าความต้องการทางสังคมของมนุษย์แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. Acquisitive Want คือ คนเรามีความต้องการครอบงำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นสมบัติของเรา
2. Affiliation Want คือ ความต้องการมีมิตรสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ
3. Altruistic Want คือ ความต้องการที่จะแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้อื่น
4. Curiosity Want คือ มีความต้องการที่จะศึกษา สัมผัสสภาพแวดล้อมของตน อยากรู้อยากเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
5. Power Want คือ มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจ ต้องการมีอำนาจ
6. Prestige Want คือ ต้องให้คนอื่นเห็นความสำคัญของตน ต้องการเกียรติยศชื่อเสียงและความภูมิใจในตนเอง

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎีดังที่ได้กล่าวไปแล้วโดยสรุปสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีคือ มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานก่อน หลังจากที่มีความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้วก็จะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 แรงจูงใจกับการศึกษาต่อ

การเลือกศึกษาต่อของแต่ละบุคคลนั้น ย่อมแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่ามีแรงจูงใจด้านใดบ้างมาเป็นเหตุผลสนับสนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในครั้งนั้น ซึ่งในแต่ละบุคคลจะมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเหตุผลของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผู้สนใจศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

โรเบิร์ต ฮอปพอกค์ (Robert Hoppock) อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 41) กล่าวว่า พัฒนาการด้านอาชีพและการพัฒนาอาชีพของบุคคลจะพัฒนาก้าวหน้าขึ้น เมื่อเขาสามารถคาดล่วงหน้าได้ว่า อาชีพอะไรจะสามารถสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใดในอนาคต ซึ่งเขาจะกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อเขาสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล รู้จัก และเข้าใจตนเองอย่างทอ้งแท้งและมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอย่างเพียงพอ

ซูเปอร์ (Super) อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 40) กล่าวว่า บุคคลเลือกอาชีพโดยพิจารณาจาก ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความพึงพอใจ สถานการณ์ที่เขาดำรงชีวิตอยู่ ตลอดจนความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวเขาเองจะมีการเปลี่ยนแปลงตามเวลาและประสบการณ์ ทำให้การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล อาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้วยเสมอ

จารุ ไชยาคำ, บังอร เปี่ยมรอด, มะเดื่อ เสมาทอง, วิจิตร ศรีสะอาด, วชิรี ทรัพย์มี, สงวน สุทธิเลิศอรุณ และสำเนา ขจรศิลป์ อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 44-48) และ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2537 : 213-214) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกัน พอสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถ วิชาต่างกันต้องอาศัยสติปัญญาทางการเรียนแตกต่างกัน เช่น บางวิชาเรียนหนักไปทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ บางวิชาเป็นภาษาต่างประเทศ บางวิชาต้องอาศัยเหตุผลและความจำ เป็นต้น ความสามารถเหล่านี้จะดูได้จาก สถิติการเรียนแต่ละวิชา คะแนนสอบไล่และหมวดวิชา กิจกรรมในระหว่างเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์จากการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน การวัด ผู้ที่มีคะแนนรวมสูง และมีคะแนนเฉพาะอย่างสูง จะมีโอกาสในการเลือกเรียนวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาดังกล่าวได้ดีกว่าผู้ที่มีคะแนนต่ำ

2. ความสนใจและเจตคติ สักรวจว่าตนเองมีความสามารถพิเศษอะไร ผู้ที่ชอบอาชีพอะไรมักสนใจในวิชานั้น เช่น การตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ช่างก่อสร้าง เป็นต้น ผู้ที่สนใจในแขนงดังกล่าว มักจะมีใจจดจ่อ อ่ยากรู้ อ่ยากเห็น และมีความสุขที่ได้ทำงานนั้น โดยไม่เกรงกลัวต่อความเหน็ดเหนื่อยหรือความยากลำบาก

3. ความถนัด คนเรามีความถนัดตามธรรมชาติไม่เหมือนกัน ความถนัด คือความคล่อง

แล้วชำนาญ หรือมี “พรสวรรค์” ซึ่งมักจะแตกต่างกันไปแต่ละคน

4. สถิติปัญญา สำนักรว่าตนเองมีสติปัญญาอยู่ในระดับใด เหมาะสมที่จะเรียนในวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่

5. บุคลิกภาพ สำนักรว่าตนเองมีบุคลิกภาพอย่างไร เช่น เป็นคนเงียบขรึมชอบอยู่คนเดียวหรือไม่ หรือเป็นคนชอบสังคัมเพราะแต่ละอาชีพต้องการผู้ที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

6. สุขภาพทางร่างกายและจิตใจ โดยจะต้องทราบว่ามีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพตามวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่ วิชาอาชีพต้องอาศัยความเหมาะสมทางร่างกายและจิตใจด้วย ถ้าร่างกายไม่ให้และใจไม่สู้ไม่ควรฝืน

7. เศรษฐกิจของครอบครัว ต้องพิจารณาว่าวิชาใดจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในทางใดบ้าง เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายประจำวัน และค่ากิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษานั้นเพื่อช่วยส่งเสริมน้อง ๆ ต่อไป มีองค์การมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์อยู่บ้างแต่ไม่มากนัก

8. สถานศึกษาที่จะเข้าเรียน ได้แก่ สถานที่ตั้ง ระยะเวลา ระเบียบการสมัคร คุณสมบัติผู้ที่จะเข้าศึกษา หลักฐานในการสมัคร ค่าใช้จ่ายในการสมัคร ระยะเวลาเรียน วุฒิเมื่อบจบการศึกษา โอกาสและความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพแนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงาน

9. เป้าหมายของชีวิตวางไว้อย่างไร และจะเป็นไปได้หรือไม่

พรณี เกษกมล อ่างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 43) กล่าวว่า การรู้จักตนเองก่อนการเลือกอาชีพนั้น จะเป็นไปในลักษณะดังนี้

1. ภูมิใจหลัง ให้นึกถึงภูมิใจหลังของตนเองที่รู้สึกประทับใจ และประสบความสำเร็จมากที่สุด เพราะความรู้สึกที่ประทับใจจะแสดงค่านิยมในอาชีพของเรา

2. ความชอบส่วนตัวในสถานการณ์การทำงาน พิจารณาว่าความชอบของเราตรงกับลักษณะการทำงานของอาชีพประเภทใด

3. ลักษณะบุคลิกภาพทางอารมณ์เป็นแบบใด มีความสัมพันธ์กับงานที่ต้องการทำมากแค่ไหน

4. ความสามารถที่ได้รับจากการศึกษา มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใดบ้างมีความถนัดด้านใดบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ซึ่งมีเพียงทางเดียวเท่านั้น และผู้จัดทำให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความต้องการที่จะได้รับจากการทำงาน เมื่อทำงานเราต้องการที่จะได้รับความพอใจด้านใด ความต้องการของเราสัมพันธ์กับอาชีพที่เราทำหรือไม่

อารี พันธุ์ณี (2538 : 78) กล่าวว่า ความถนัดทางการเรียนเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งที่จะช่วยชี้แนวทางของบุคคลในการที่จะเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่ตนถนัด ทำให้บุคคลได้ฝึกฝนและ

เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ดีกว่าการเคี่ยวเข็ญให้เรียนในทางที่ตนไม่ถนัด

ระเบียบ อรชร (2537 : 51) กล่าวว่า บุคคลจะมีความสุขและจะประสบความสำเร็จในชีวิตถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสนใจของบุคคลจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ ความสนใจและความถนัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเลือกอาชีพของคน ความสนใจของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัย แต่เมื่ออายุเกิน 16 ปีขึ้นไป ความสนใจในการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ดังนั้น พอจะกล่าวได้ว่า ความถนัด ความสนใจ รวมทั้งเหตุผลส่วนตัว เป็นอิทธิพลประการหนึ่งในการเลือกอาชีพ และจากการศึกษา พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

เอ แอล ฮอลแลนด์ (J.L.Holland) อ้างโดย ระเบียบ อรชร (2537 : 33) ได้เสนอทฤษฎีการเลือกอาชีพ โดยมีหลักการที่ว่า บุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตน และได้แบ่งหลักใหญ่ ๆ ในการเลือกอาชีพเป็น 4 ประการ

1. อาชีพเป็นเครื่องชี้บุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลเลือกอาชีพใดก็แสดงว่าบุคลิกภาพไปในทิศทางนั้น
2. คนทุกคนมีแนวคิดและจินตนาการเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของอาชีพนั้น ๆ ก็ตาม แนวคิดดังกล่าวจะมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล
3. บุคคลเลือกอาชีพคล้ายคลึงกันจะมีบุคลิกคล้ายคลึงกันด้วย เช่น การตอบสนองหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาคล้ายกัน ทำให้เกิดบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้น
4. บุคคลเลือกอาชีพตรงตามบุคลิกภาพของเขา จะทำให้เกิดความพึงพอใจและถ้าสิ่งแวดล้อมทางอาชีพสอดคล้องกับบุคลิกภาพก็จะยิ่งทำให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้นอีก

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำใด ๆ โดยแสดงถึงความโน้มเอียงที่บุคคลเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความถนัดของบุคคลจะบอกถึงระดับความสามารถว่าจะประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนรู้ หรือเกิดทักษะในสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งต้องมีความรัก และความสนใจที่จะฝึกฝนจึงจะประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งนั้นหากผู้ใดมีความรัก ความสนใจ และความถนัด ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดก็ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากน้อยตามด้วย และจากการศึกษา พบว่า ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

วิรัช กมุทมาศ อ้างโดย ธิริศักดิ์ ทาทอง (2529 : 20) กล่าวว่า บริการแนะแนวที่ได้จัดในโรงเรียนที่สำคัญส่วนใหญ่ จัดทั้งแนะแนวการศึกษาและการแนะแนวอาชีพควบคู่กันไป ในการจัด

การแนะแนวการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ทักษะ ความสามารถพิเศษ ความบกพร่องที่ตนมีอยู่ ให้มากที่สุด รู้จักเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและสามารถนำตนเองได้

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวนักเรียนมีความถนัด และความสนใจวิชาต่างๆ ในประเภทวิชาที่เลือก

ด้านการประกอบอาชีพ

ไทรแมนและโอฮารา อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 43) กล่าวว่า บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพได้นั้น จะต้องมีความรู้ทางด้านงานอาชีพ และตลาดแรงงานเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

วัชร ทรัพย์มี อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 36) กล่าวว่า บุคคลเลือกอาชีพโดยการวิเคราะห์อาชีพ บุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ความก้าวหน้า ความเสี่ยง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพ เวลา และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 45) กล่าวว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ จะต้องเข้าใจประเภทและลักษณะงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพ รายได้ เงินเดือน สวัสดิการ ผลตอบแทนอื่น ๆ และโอกาสก้าวหน้าด้านการตลาด คว้าข้อมูลสภาพปัจจุบันและอนาคตที่ตลาดต้องการหรือกำลังขาดแคลนผู้ที่ประกอบอาชีพอะไรบ้าง

ชาติรี อายุวัฒน์ อ้างโดย นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 27) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการเลือกศึกษาต่อคือ องค์ประกอบด้านอาชีพ ซึ่งเรียนสำเร็จแล้วหางานทำได้ง่าย สามารถใช้วิชาชีพหารายได้พิเศษ เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี เพื่อนำไปประกอบอาชีพรอง

ปฐม นิคมานนท์ และสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ อ้างโดย นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 29) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกันว่า องค์ประกอบที่เป็นเหตุให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุผลหนึ่งคือ เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลสำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มสาวหรือผู้ใหญ่ตอนต้นเข้าเรียนเพราะ ต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและความรู้ เพื่อที่จะหางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ และขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏไว้ ไม่ใช้
หนึ่งที่มุ่งเน้นช่วยเหลือให้บุคคลมีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมเพื่อการประกอบอาชีพ ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของตนเอง ให้รู้จักโลกของงานอาชีพ เช่น

อาชีพต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ลักษณะของอาชีพ คุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพ หรือ งานย่อยในอาชีพต่าง ๆ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ ความก้าวหน้า รายได้ ความมั่นคง ให้ความสุขแก่ตน ประเภทของงานอาชีพต่าง ๆ ในสถานอบรมเพื่อการประกอบอาชีพ แนวโน้มการมีงานทำหรือความต้องการแรงงานแหล่งหางาน การฝึกอบรมที่จะเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ

ทิพวรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา อ้างโดย รักรอง สีทองดี (2535 : 38-39) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนอาชีพศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน เพราะฉะนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพจะสามารถหางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี และต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ วินัย สิงหนนท์ (2539 : 102-103) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง พบว่า นักศึกษามุ่งหวังในตัวเองสูงสุดว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถมีโอกาสหางานและเข้าทำงานในสถานประกอบการได้มากกว่าเรียนสถาบันอื่น นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 83) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการมาเรียนด้านการประกอบอาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่ทำมีแรงจูงใจสูงสุด เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานมีแรงจูงใจต่ำสุด สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการมาเรียนด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง รักรอง สีทองดี (2535 : 252) ศึกษาเรื่อง การศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตปริญญาโทมีแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 125-126) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เพื่อประกอบเป็นอาชีพหลัก วิชาที่เรียนกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ และเพื่อประกอบเป็นอาชีพอิสระ และระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคนกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอา

ชีวิตศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพ เพราะเป็นอาชีพอิสระ และเป็นอาชีพที่สุจริต

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี Anne Roe อ้างโดย ระเบียบ อรรถ (2537 : 199) กล่าวว่า คนเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของคน ความต้องการจะได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง พ่อแม่กับเด็กซึ่งจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพ เด็กจะมีบุคลิกอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งจะมีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ คนจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง

ทฤษฎี Donald E. Super อ้างโดย ระเบียบ อรรถ (2537 : 199) ได้เสนอทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานทางการพัฒนาอาชีพ 10 ประการ สรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ ได้แก่ พ่อแม่ เด็กที่พ่อแม่มีฐานะดีทำให้มีโอกาสได้พบคนหลากหลายทำให้เกิดประสบการณ์มากขึ้น จะช่วยสร้างแบบแผนทางอาชีพได้ใกล้เคียงที่ตนต้องการและยอมรับ ว่าครูแนะแนวจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านอาชีพของเด็ก ทำให้เข้าใจตนเองและเลือกอาชีพตามความต้องการ

ทฤษฎี Robert Hoppock อ้างโดย ระเบียบ อรรถ (2537 : 199) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลด้านต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของเด็ก โดยทั่วไปเด็กจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพจากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง เป็นต้น

วัชรีย์ ทรัพย์มี อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 37) กล่าวว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ คือ พ่อแม่ เพื่อน อาจารย์

สงวน สุทธิเลิศอรุณ อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 45) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาต่อ จะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมที่อาจจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาต่อจนประสบความสำเร็จ เช่น แหล่งทุนการศึกษาในรูปแบบบุคคล องค์การ มูลนิธิ ธนาคาร

ระเบียบ อรรถ (2537 : 61) กล่าวว่า มนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงบุคคลก็จะมีอิทธิพล ในหลาย ๆ ด้าน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายที่มีอิทธิพลและแรงจูงใจที่สำคัญ ได้แก่ อิทธิพลทางครอบครัว ต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมที่เขามีต่อญาติพี่น้องและเพื่อน ซึ่งประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความต้องการอยากเลียนแบบบุคคลเหล่านั้น ความปรารถนาของพ่อแม่นับได้ว่าเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลไม่ยิ่งหย่อนกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ พ่อแม่บางคนอาจจะให้ลูกเลือกอาชีพตามที่ตนเองปรารถนาโดยมิได้พิจารณาถึงความถนัด ความสนใจของลูกแต่ประการใดทั้งนี้เพราะพ่อแม่มีความหวังจะให้ลูกมีความก้าวหน้า

ในอาชีพมากกว่าตนเอง ดังนั้นลูกจึงต้องเลือกอาชีพตามความต้องการของพ่อแม่ในเรื่องแรงจูงใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพ และจากการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับน้อย ข้อที่ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง

รังรอง สีทองดี (2535 : 266) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น การที่ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง เกี่ยวกับการที่สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียน เกี่ยวกับการที่เพื่อนฝูงให้มาเรียน เกี่ยวกับการที่ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพแนะนำให้มาเรียน เกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ เกี่ยวกับการที่ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาที่เรียนแนะนำให้มาเรียน เกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนจากสถาบันและสมาคมต่าง ๆ เกี่ยวกับการที่วิชาที่เรียนอยู่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ เกี่ยวกับการทำตามความคาดหวังของผู้มีอำนาจเป็นทางการ เกี่ยวกับการให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ว่าผู้มีตำแหน่งจะเข้าไปเรียนต่อในชั้นเรียนสำหรับผู้ใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การศึกษาเป็นที่นิยมของสังคมไทย และถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตนเองและบุคคลอื่นด้วย จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจเข้ามาเรียน

ธีรศักดิ์ ทาทอง (2529 : 26) กล่าวว่า การที่จะเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จได้นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และต้องใช้เวลานาน มีขั้นตอนเชื่อมโยงในแต่ละวัย ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจาก ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร อ้างโดย ธีรศักดิ์ ทาทอง (2529 : 20) กล่าวว่า เด็กจะตัดสินใจเลือกเรียนอย่างถูกต้องหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับครูแนะแนวจะต้องสามารถรู้วิธีการต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มรู้จักเด็กด้วยการสัมภาษณ์เด็กหรือบิดามารดา ทดสอบความถนัด ความสนใจ เพื่อให้เด็กรู้จักตนเองมากขึ้น ให้อำนาจเป้าหมายของชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต รู้จักโลกกว้างทางอาชีพ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้เด็กได้เลือกเรียนถูกทางมากกว่าที่จะเลือกเรียนตามเพื่อนหรือผู้ปกครองบังคับ

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า นักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ ด้วยได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยด้านบุคคลเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง วินัย สิงหนนท์ (2539 : 102-103) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคกลาง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจาก บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ในการสนับสนุนให้เรียน สุภรณ์ อนุกุลประเสริฐ (2538 : 46-47) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคือ ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ให้เข้าศึกษาต่อ นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 83) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนฝึกออาชีพรุงเทพ พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นน้อยที่สุด สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 125-126) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ด้านการเรียนเพื่อรู้

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 91) กล่าวว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการมาเรียนด้านการเรียนเพื่อรู้สูงสุด เพราะต้องการได้รับความรู้ สนใจ และรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และจากการศึกษา พบว่า ด้านการเรียนเพื่อรู้ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ อ้างโดย นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 30) กล่าวว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียน คือ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทัศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงใดโดยเฉพาะเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง

ฮูล อ้างโดย สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 21) กล่าวว่า การมาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุดโดยมิได้หวังหรือเจาะจงที่จะนำความรู้ไปใช้ในเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งโดยเฉพาะ

รังรอง สีทองดี (2535 : 262) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการเรียนเพื่อรู้คือ มาเรียนเพราะต้องการเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป เกี่ยวกับการเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเกี่ยวกับการต้องการรู้ลักษณะของวิชาที่เรียน เกี่ยวกับการต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด เกี่ยวกับการมีความสุขเมื่อได้เรียนเกี่ยวกับการให้ได้รับปริญญา เกี่ยวกับการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางมากขึ้น เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์เพื่อเดินทางไปต่างประเทศ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นทันกับการพัฒนาสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาให้ทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นข้าง

หน้า เป็นเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เพื่อหาความรู้ให้สูงขึ้น และจากการศึกษา พบว่า ด้านการเรียนเพื่อรู้ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 129) กล่าวว่า การเรียนเพื่อรู้ คือ มาเรียนเพราะต้องการความรู้ใหม่ ๆ รู้ถึงคุณค่าของการศึกษา ประารถนาที่จะเรียนในสิ่งที่ตนเรียนได้ และมีความสนใจในวิชาที่เรียนเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดเหล่านี้ เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการเข้าเรียนมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้แผ่ขยายอย่างกว้างขวางทั่วโลก ทำให้บุคคลจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ

สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนเพื่อรู้ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สุรรัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538 : 46-47) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อคือ ต้องการมีความรู้ ความสามารถเพิ่มเป็นลำดับแรก ปัจจัยที่นักศึกษาให้ความสำคัญลำดับรองคือ ต้องการศึกษาค้นคว้าด้านวิชาการใหม่ๆ ที่ทันสมัย และลำดับสุดท้ายคือ ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และให้ความสำคัญกับความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

รวีวรรณ ชินะตระกูล (2537 : 29) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพทำให้รู้จักการปรับตัวในการทำงาน รู้จักวิธีการปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานที่ปฏิบัติอยู่ ตลอดจนบุคลิกภาพให้เหมาะสมสอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์ การแต่งกาย รู้จักหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

รังรอง สีทองดี (2535: 266-267) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม เช่น ด้านการนำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้สนใจที่จะเรียนวิชาเกี่ยวกับการนำความรู้ไปพัฒนาครอบครัว เกี่ยวกับการเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนที่อาศัยอยู่ เกี่ยวกับการเตรียมตัวในการที่จะให้บริการสังคม เกี่ยวกับการให้เข้าใจในเรื่องมนุษยสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น เกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถในการรับใช้เพื่อนมนุษย์และสังคม เกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถในการมีส่วนร่วมงานชุมชน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในปัจจุบันมีการตื่นตัวในการศึกษาและนำการศึกษาไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาสังคม ฉะนั้นการมีความรู้เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจำเป็น เหตุผลนี้อาจเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และจากการศึกษา พบว่า ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 83) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพ สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียน

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบใน กรุงเทพมหานคร และณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 125-126) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้พบผลการวิจัยที่ตรงกันคือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการเรียนเพื่อรู้ และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ซึ่งเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกัน บางด้านอาจมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและปัจจัยหลายๆ ด้านประกอบกัน

มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของบิดา-มารดา และรายได้ของครอบครัว ว่ามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ในลักษณะต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148-149) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนมากเลือกศึกษาวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม รองลงมาเป็นช่างอุตสาหกรรม สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ประกอบการที่ส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาอาชีพรับจ้างการเลือกอาชีพของนักเรียน เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจในวิชาชีพที่ตนเองชอบสัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางธุรกิจ ความเจริญด้านเศรษฐกิจของประเทศ ตรงกับความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมของประเทศในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mcqueen อ้างโดยชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ที่พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ จะเลือกอาชีพโดยดูสภาพเศรษฐกิจเป็นสำคัญ Super อ้างโดย ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ได้สรุปข้อคิดเห็นว่า ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วความสนใจของเด็กต่อการศึกษาต่อในระบบวิทยาลัย ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัวเป็นการแสดงถึงว่าอาชีพของผู้ปกครอง หรือผู้สนับสนุนการเรียนมีผลกระทบต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนักเรียน พบว่ารายได้ของผู้ปกครองส่วนมากต่ำกว่า 3,601 บาท เมื่อสำรวจนักเรียนถึงข้อจำกัดทางการเรียนพบว่าส่วนมากมีข้อจำกัดทางการเรียนต่อด้านการเงิน และผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน และพบว่านักเรียนมีเหตุผลสำคัญ 2 ประการ ในการเลือกเรียนวิชาชีพ คือ นักเรียนส่วนมากชอบมีอาชีพอิสระกับต้องรับรู้สภาวะความเห็นชอบของผู้ปกครอง บิดามารดา ผู้ส่งเงินให้เรียน เห็นได้ว่าการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ วร

สุมันต์ อ้างโดย ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ที่พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดา ตรงกับ Kroger และ Louttit อ้างโดย ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชาย ในชั้นมัธยมพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในการเลือกอาชีพของนักเรียน มีอิทธิพลทำให้นักเรียน 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้ และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา

ทัศนาศา ฌ สงขลา (2538 : 171-172) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ จากการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ ผู้ปกครองจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อมากน้อยเพียงไร ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาชีพของผู้ปกครอง ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะประกอบอาชีพใด ก็อาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อได้พอ ๆ กัน แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่เกี่ยวข้องกันกับเหตุผลที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล อ้างโดย ทัศนาศา ฌ สงขลา (2538 : 171) ซึ่งพบว่า องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคิดเห็นของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครองไม่ใช่สาเหตุสำคัญของการเลือกเรียนวิชาชีพ นอกจากนี้ มารศรี กองเกตุ อ้างโดย ทัศนาศา ฌ สงขลา (2538 : 171) ก็ได้สำรวจพบว่า อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีผลกระทบต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้โอกาสแก่ลูกในการเลือกประกอบอาชีพตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียน จึงสรุปได้ว่าอาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะมีรายได้ต่ำ ปานกลาง หรือรายได้สูง ก็ไม่เกี่ยวข้องกันกับความคิดเห็นในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผู้ปกครองจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากน้อยเพียงไร กับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ปกครอง ดังที่สมพงษ์ มั่นระวัง อ้างโดย ทัศนาศา ฌ สงขลา (2538 : 172) ได้วิจัยพบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มี

ผลทำให้การเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน และ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 172) ก็วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบิดามารดา ในฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวไม่ใช่สาเหตุสำคัญของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กันกับความคิดเห็นในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภท วิชาคหกรรม

ธันวา เพ็งคำ (2536 : 286-287) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจของนักเรียนพลตำรวจต่อการเข้า ศึกษาต่อในโรงเรียนตำรวจภูธร 1 จากการศึกษาพบว่าความแตกต่างในลักษณะทางสังคมด้าน อาชีพบิดามารดา รายได้ของครอบครัว เวลาเตรียมสอบและวิธีการเตรียมตัวสอบ ก่อให้เกิดความ แตกต่างในเรื่องแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว โดยมีนักเรียนพลตำรวจที่มารดามีอาชีพทำการ เกษตร และครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 3,000 บาท เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนพลตำรวจแสดง ถึงความมีเกียรติ ตรงกับความถนัดของตน ตลอดจนผู้ปกครองหรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา น่า จะเป็นเพราะว่าจากการพิจารณาลักษณะทางสังคมของนักเรียนพลตำรวจในภาพรวม จะพบว่า ส่วนใหญ่แล้วมารดามีอาชีพทำการเกษตร ภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใน ปัจจุบันสังคมมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นบุคคลจึงสามารถเลื่อนชั้นทาง สังคมและเปลี่ยนแปลงอาชีพได้ง่าย นักเรียนพลตำรวจที่บิดามีอาชีพทำการเกษตร จึงต้องการ ปรับตัวและยกฐานะทางสังคมของตนให้ขึ้นอยู่ในฐานะที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม จึงมีอิทธิพลต่อ แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจภูธร 1

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนพลตำรวจที่ครอบครัวมีรายได้เดือนละต่ำกว่า 3,000 บาท จะมีแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ น่าจะเป็นเพราะว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำต้องการเปลี่ยนแปลง อาชีพ ด้วยคิดว่าอาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่มั่นคง สร้างความก้าวหน้าในชีวิตและครอบครัว ทั้ง ๆ ที่ ในปัจจุบันอาชีพอื่นในภาคเอกชนจะได้รับเงินเดือนที่สูงกว่าอาชีพตำรวจก็ตาม ด้วยเหตุผลดัง กล่าวจึงมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจต่อการศึกษาต่อในโรงเรียนตำรวจภูธร 1 นอกจากนี้ยังถือว่าผลการ วิจัยนี้สนับสนุนทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow ซึ่งชี้ให้เห็นว่าลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์จาก ระดับต่ำไปสูง กล่าวคือเมื่อบรรลุความต้องการทางด้านร่างกายขั้นพื้นฐาน แล้วย่อมต้องการความ มั่นคง และความต้องการด้านสังคมในระดับที่สูงขึ้น ด้วยการเลือกอาชีพตำรวจเพราะคิดว่าเป็น อาชีพที่มั่นคงและเป็นที่ยอมรับจากสังคม

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94-95) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือก อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า อาชีพ ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วน ใหญ่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างถึงร้อยละ 36.9 ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ประมวล วิทยาการ และนิตยา ธรรมพันธ์ อ้างโดย เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94) ที่พบว่า

นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน จะเลือกอาชีพต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ อภาพันธุ์ และช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร อ้างโดย เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกันได้ให้เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่ออาชีพบุตร

ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนส่วนใหญ่มีผู้ปกครองมีรายได้ไม่น้อยถึงร้อยละ 60.3 รวมทั้งอาชีพที่นักเรียนเลือกส่วนใหญ่เป็นอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพอาชีพที่มีอยู่และอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในจังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑาภรณ์ วรสุมนต์ อ้างโดย เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 95) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ รายได้ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และจำนวนบุตรของบิดามารดา

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 132-133) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดามารดา เมื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายด้านระหว่างนักศึกษาที่บิดามารดาประกอบอาชีพในระดับวิชาชีพชั้นสูง ค้าขาย บริการช่างฝีมือ ผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มแม่บ้านกับยังไม่ได้ประกอบอาชีพที่แน่นอน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ภายนอกบ้านที่นักศึกษาได้รับเป็นตัวหล่อหลอมความคิดของนักศึกษา ทำให้มีความคิดเป็นของตนเองไม่ยึดติดกับบิดามารดาเหมือนขณะที่ยังเป็นเด็ก ซึ่งปัจจุบันอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้าน ดูเหมือนจะมีอิทธิพลต่อความคิดของบุคคลทั้งที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาที่บิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน จึงมีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202-203) ศึกษาเรื่อง การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี จากการศึกษาพบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,085 คนคิดเป็นร้อยละ 45.0 จำนวน 1,141 คนคิดเป็นร้อยละ 47.3 และจำนวน 195 คนคิดเป็นร้อยละ 41.3 ที่บิดามารดาและผู้อุปการะการเรียนที่ไม่ใช่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ตามลำดับ หรือสรุปได้ว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองหรือผู้ให้การสนับสนุนการเรียนต่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสนใจเลือกเรียนวิชาชีพในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชาพาณิชยกรรม เป็นการแสดงถึงว่าอาชีพของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนการเรียนไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาเลือกเรียนของนักเรียน นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ

ในวิชาชีพของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง อ้างโดยไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202) ที่พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองทำไร่ ทำนา ทำสวน เลือกรเรียนสายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองมีอาชีพครู ค้าขาย และรับราชการ งานวิจัยของ มารศรี กองเกตุ อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202) พบเช่นกันว่าอาชีพของบิดามารดาไม่มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนหรือนักเรียนเลือกอาชีพไม่สอดคล้องกับบิดามารดา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ สกุลคู, นิภา วัธนเวคิน และษมาธร พันธุโพธิ์ อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202) ที่เหมือนกันว่าอาชีพบิดามารดาไม่มีส่วนทำให้ความสนใจในอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน จากงานวิจัยพบตรงกันว่านักเรียนเลือกเรียนต่อตามความถนัด ความสนใจ และความสนใจในวิชาชีพด้วยตนเอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ประกอบการไม่มีผลกระทบต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ

การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้พบว่ารายได้ของบิดามารดาและผู้ประกอบการทางการเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 77.0 ของจำนวนผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสำรวจนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างถึงข้อจำกัดทางการเรียนพบว่า ข้อจำกัดการเรียนต่อทางด้านการเงินมีจำนวน 815 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ข้อจำกัดการเรียนต่อทางด้านผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน 435 คนคิดเป็นร้อยละ 26.9 รวมเฉพาะข้อจำกัดทางการเรียนสองด้านมีจำนวนถึง 1,250 คนจากจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 2,413 คน แต่นักเรียนที่อยากเรียนแต่มีข้อจำกัดไม่อาจเรียนได้มีจำนวน 697 คนคิดเป็นร้อยละ 28.9 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากการที่พบว่ารายได้ผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000บาท จากการสำรวจพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่อาจเรียนต่อได้คือเป็นร้อยละ 28.9 ส่วนนักเรียนที่เรียนต่อได้แต่มีข้อจำกัดทางด้านการเงิน พบว่า นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามภรณ์ วรสุมนต์ อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 203) ที่พบว่ารายได้บิดามารดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนโดยที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำสนใจอาชีพที่เกี่ยวกับงานสำนักงานและเสมียน ข้อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 203) พบว่ารายได้บิดามารดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดามารดาต่อการศึกษานบุตร ที่ว่าบิดามารดามีรายได้สูงต้องการให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า บิดามารดามีรายได้ต่ำมุ่งหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือต่ำกว่า Ginzberg อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 203) พบว่าข้อจำกัดบางอย่างที่ต้องพิจารณาในการเลือกอาชีพ คือ รายได้ต่ำหรือสถานภาพทางครอบครัว ค่านิยมของบิดามารดา Super อ้างโดย ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 203) ได้พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแผนของอาชีพคือ ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

จากการศึกษาสรุปได้ว่า นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน และนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่างกัน จะมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อที่ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ที่เปิดสอนโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏยะลา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี และสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 202 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 4 แห่ง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดร้อยละ 85 ของจำนวนนักศึกษาในสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 172 คน และดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

สถาบันราชภัฏ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง(เทียบ 85%) (คน)
นครศรีธรรมราช	22	19
ยะลา	80	68
สุราษฎร์ธานี	80	68
ภูเก็ต	20	17
รวม	202	172

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏยะลา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

และ สถาบันราชภัฏภูเก็ต พ.ศ. 2541

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความเป็นมาของหลักสูตร วิทยาลัยครูในสถาบันราชภัฏ จุดประสงค์เฉพาะของหลักสูตรโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ คุณสมบัติเฉพาะ และโครงสร้างของหลักสูตร

3.2.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้ และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม นำมาสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถาบันราชภัฏที่กำลังศึกษาอยู่ เพศ ศาสนา ภูมิลำเนา คะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้เมื่อสำเร็จการศึกษาก่อนเข้าศึกษาต่อ วิชาที่ชอบที่สุดก่อนมาศึกษาต่อ จำนวนพี่น้องทั้งหมด เป็นบุตรคนที่ อาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีกฎเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมาก
- 3 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เฉพาะงานวิจัยนี้ ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ผู้อื่นนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

- 2 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อน้อย ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- 1 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อน้อยที่สุด

3.2.3 เสนอแบบสอบถามต่อคณะอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมร่วม
พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และแก้ไขปรับปรุง
ตามข้อเสนอนั้น

3.3 การตรวจสอบ / ทดสอบเครื่องมือ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และดำเนินการดังนี้

3.3.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถาม
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา และการใช้ภาษาให้ถูกต้อง (ดังรายนาม
ในภาคผนวก ข)

3.3.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนั้น

3.3.3 เสนอแบบสอบถามต่อคณะอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมร่วม
พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

3.3.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไป
ทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี สถาบันราชภัฏพระนคร จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.91

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากสถาบันราชภัฏภาคใต้ ทั้ง 4
แห่ง ในการตอบแบบสอบถาม

3.4.2 นำแบบสอบถามรวมทั้งหนังสือขอความร่วมมือ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
ใช้เวลาประมาณ 1 เดือน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 172 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

3.5.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เสนอผลในรูปตารางและบรรยาย

3.5.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มาแจกแจงความถี่ของคำถามแต่ละข้อ หาค่าคะแนนเฉลี่ย และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ วิจารณ์ ชินะตระกูล (2533 : 44-45)

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

3.5.3 เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจ โดยใช้ค่า t-test ระหว่างนักศึกษาที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม กับอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร และระหว่างนักศึกษาที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน กับมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือนขึ้นไป งานวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows 7.5.1 (Statistical Package for the Social Science for Windows Release 7.5.1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนัก
ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลัก
และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ทั้งนี้ข้อคำถามในแต่ละด้านผู้วิจัยได้จัดเรียง
ใหม่ตามลำดับที่ความสำคัญ ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

รายการ	จำนวน(คน) (n=172)	ร้อยละ (%)
สถาบันราชภัฏ		
นครศรีธรรมราช	19	11.05
ยะลา	68	39.53
สุราษฎร์ธานี	68	39.53
ภูเก็ต	17	9.89
รวม	172	100.00
เพศ		
ชาย	86	50.00
หญิง	86	50.00
รวม	172	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (n=172)	ร้อยละ (%)
ศาสนา		
พุทธ	90	52.30
คริสต์	1	0.60
อิสลาม	81	47.10
รวม	172	100.00
วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	166	96.50
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	6	3.50
รวม	172	100.00
ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่	62	36.00
จังหวัดอื่น ๆ	110	64.00
รวม	172	100.00
คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาก่อนศึกษาต่อโปรแกรม วิชานี้		
2.00 หรือต่ำกว่า	91	52.90
ตั้งแต่ 2.01-3.00	80	46.50
ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	1	0.60
รวม	172	100.00
วิชาที่ชอบที่สุดก่อนศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้		
วิชาภาษาไทย	6	3.49
วิชาสังคม	24	13.95
วิชาพลานามัย	16	9.30
วิชาวิทยาศาสตร์	34	19.77
วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	18	10.47
วิชาคณิตศาสตร์	12	6.97
วิชาภาษาต่างประเทศ	5	2.91

เอกสารนี้เป็นวิชาพื้นฐานวิชาชีพให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ วิชาคณิตศาสตร์มีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (n=172)	ร้อยละ (%)
วิชาศิลปะ	12	6.97
วิชาเกษตร	41	23.84
วิชาอื่น ๆ ได้แก่		
- วิชาชีพวิทยา	3	1.75
- วิชาอุตสาหกรรมศิลป์	1	0.58
รวม	172	100.00
จำนวนพี่น้องทั้งหมด		
1-2 คน	27	15.70
3-4 คน	72	41.90
4 คน ขึ้นไป	73	42.40
รวม	172	100.00
เป็นบุตรคนที่		
1	65	37.79
2	27	15.70
3	31	18.02
4	13	7.57
5	9	5.23
6	12	6.98
7	9	5.23
9	1	0.58
10	2	1.16
11	1	0.58
12	2	1.16
รวม	172	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (n=172)	ร้อยละ (%)
อาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา		
อาชีพเกษตรกร	124	72.10
อาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิชาเกษตร	48	27.90
รวม	172	100.00
รายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา		
ต่ำกว่า 5.000 บาท/เดือน	81	47.10
ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป	91	52.90
รวม	172	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏยะลาและสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 39.53) เป็นเพศหญิงและชายมีจำนวนเท่ากันคือ (ร้อยละ 50.00) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 52.30) เป็นบุตรคนที่หนึ่งมากที่สุด (ร้อยละ 37.79) และมีจำนวนพี่น้องในครอบครัวมากกว่า 4 คน (ร้อยละ 42.40) ซึ่งมีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 72.10) มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป (ร้อยละ 52.90) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ (ร้อยละ 64.00) และส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 (ร้อยละ 96.50) ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00 หรือต่ำกว่า (ร้อยละ 52.90) และชอบเรียนวิชาเกษตรมากที่สุด (ร้อยละ 23.80)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)			
	\bar{X}	SD.	ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านการเรียนเพื่อรู้	4.12	0.73	มาก	1
2. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	3.94	0.55	มาก	2
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.92	0.48	มาก	3
4. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	3.59	0.30	มาก	4
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.41	0.67	น้อย	5
รวม	3.66	0.32	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.12, 3.94, 3.92, และ 3.59 ตามลำดับ ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	SD.		
1. รู้ถึงคุณค่าของวิชาเกษตร	4.45	3.95	มาก	1
2. ต้องการได้รับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ทางด้านเกษตร	4.33	0.66	มาก	2
3. ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางขึ้น	4.09	0.74	มาก	3
4. ต้องการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่สนใจ	4.09	0.72	มาก	4
5. มีใจรักเรียนและมีความสุขเมื่อได้เรียนใน สายวิชาชีพเกษตร	4.05	2.37	มาก	5
6. ต้องการเรียนในสิ่งที่ตนสามารถเรียนได้	4.05	0.71	มาก	6
7. เพื่อนำความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพ	4.00	0.77	มาก	7
8. เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	3.91	0.70	มาก	8
รวม	4.12	0.73	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.45, 4.33, 4.09, 4.09, 4.05, 4.05, 4.00 และ 3.91 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	SD.		
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว	4.18	0.74	มาก	1
2. เพื่อนำความรู้ไปแนะนำแก่บุคคลในชุมชนที่มีปัญหาทางการเกษตร	4.05	0.73	มาก	2
3. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนที่อยู่อาศัย	4.01	0.77	มาก	3
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้สนใจทั่วไป	3.95	0.72	มาก	4
5. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา	3.88	0.80	มาก	5
6. เพื่อการมีส่วนร่วมในงานชุมชน	3.83	0.68	มาก	6
7. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่นักเรียน นักศึกษาในสถาบันการศึกษา	3.80	0.84	มาก	7
8. เพื่อเตรียมตัวในการที่จะให้บริการแก่สังคม	3.79	0.78	มาก	8
รวม	3.94	0.55	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.18, 4.05, 4.01, 3.95, 3.88, 3.83, 3.80 และ 3.79 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	SD.		
1. เป็นอาชีพที่สุจริต	4.63	0.57	มากที่สุด	1
2. เป็นอาชีพอิสระ	4.38	0.63	มาก	2
3. ประกอบเป็นอาชีพหลักได้	4.24	0.70	มาก	3
4. เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและ ครอบครัว	4.23	0.72	มาก	4
5. ประกอบเป็นอาชีพรอง	4.05	0.75	มาก	5
6. เป็นอาชีพที่มั่นคง	3.96	0.82	มาก	6
7. เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีด้านการตลาด	3.89	0.81	มาก	7
8. สามารถหางานทำได้หลายทาง	3.82	0.80	มาก	8
9. เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า	3.74	0.81	มาก	9
10. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี	3.72	0.78	มาก	10
11. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.70	0.81	มาก	11
12. การมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา	3.57	0.92	มาก	12
13. สามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหา รายได้ขณะกำลังเรียน	3.49	0.97	ปานกลาง	13
14. หางานทำได้ง่าย	3.40	0.89	ปานกลาง	14
รวม	3.92	0.46	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.63 และข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นอาชีพอิสระ ประกอบเป็นอาชีพหลักได้ เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว ประกอบเป็นอาชีพรองได้ เป็นอาชีพที่มั่นคง เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีด้านการตลาด สามารถหางานทำได้หลายทาง เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.38, 4.24, 4.23, 4.05, 3.96, 3.89, 3.82, 3.74, 3.72, 3.70 และ 3.57 ตาม

ลำดับ และข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคือ สามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหารายได้ ขณะกำลังเรียน และหางานทำได้ง่าย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.49 และ 3.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{x}	SD.		
1. ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา	4.54	0.73	มากที่สุด	1
2. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนา ประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน	4.48	0.61	มาก	2
3. รักและสนใจอาชีพเกษตร	3.83	0.69	มาก	3
4. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบ อาชีพทางการเกษตรได้	3.82	0.84	มาก	4
5. ชอบเรียนวิชาเกษตร	3.68	0.66	มาก	5
6. เป็นวิชาที่ใช้ทักษะและเทคนิคเฉพาะ	3.62	0.75	มาก	6
7. วิชาเกษตรเหมาะสมกับสติปัญญาและ ความสามารถ	3.52	0.73	มาก	7
8. โอกาสและความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ สูง	3.48	0.75	ปานกลาง	8
9. วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ	3.39	0.87	ปานกลาง	9
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตรไม่สูง เกินไป	3.32	0.54	ปานกลาง	10
11. ทำคะแนนวิชาเกษตรได้ดีมาก่อนจาก สถานศึกษาเดิม	3.19	0.78	ปานกลาง	11
12. สามารถสอบผ่านการสอบคัดเลือกได้ ง่าย	3.12	0.74	ปานกลาง	12
13. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย	2.64	0.76	ปานกลาง	13
รวม	3.59	0.30	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นให้ข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 และข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วิชาเกษตรเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน รักและสนใจอาชีพเกษตร สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ชอบเรียนวิชาเกษตร เป็นวิชาที่ใช้ทักษะและเทคนิคเฉพาะ และวิชาเกษตรเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.48, 3.83, 3.82, 3.68, 3.62 และ 3.52 ตามลำดับ และข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคือ โอกาสและความก้าวหน้าในการศึกษาต่อสูง วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตร ทำคะแนนวิชาเกษตรได้ดีมาก่อนจากสถานศึกษาเดิม สามารถสอบผ่านการคัดเลือกได้ง่าย และวิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.48, 3.39, 3.32, 3.19, 3.12 และ 2.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n=172)		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	X	SD.		
1. ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้เลือกเรียน	2.72	1.00	ปานกลาง	1
2. ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว	2.59	1.03	ปานกลาง	2
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เลือกเรียน	2.54	1.04	ปานกลาง	3
4. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาด้านการเกษตร	2.40	1.07	น้อย	4
5. ญาติพี่น้องแนะนำให้เลือกเรียน	2.38	0.97	น้อย	5
6. ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการศึกษาคือ ต่อในสายวิชาชีพเกษตรจากสถานศึกษาเดิม หรือ องค์กร สมาคม และมูลนิธิต่าง ๆ	2.31	0.99	น้อย	6
7. เลือกเรียนตามเพื่อน	1.97	1.03	น้อย	7
รวม	2.42	0.67	น้อย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคือ ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้เลือกเรียน ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เลือกเรียน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.72, 2.59 และ 2.54 ตามลำดับ นอกนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.40, 2.38, 2.31 และ 1.97 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักและรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรงจูงใจ	อาชีพอื่น ๆ (n=48)		ระดับแรงจูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้	4.11	0.77	มาก	4.15	0.61	มาก	-0.35
2. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	3.95	0.56	มาก	3.90	0.54	มาก	0.47
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.91	0.46	มาก	3.93	0.47	มาก	-0.23
4. ด้านความกดดัน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	3.61	0.31	มาก	3.54	0.28	มาก	1.29
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.43	0.68	น้อย	2.38	0.66	น้อย	0.44*
รวม	3.66	0.32	มาก	3.64	0.31	มาก	0.35

จากตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์รวมทั้ง 5 ด้าน ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการเรียนเพื่อรู้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกร (n=124)		ระดับแรงจูง ใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับแรงจูง ใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. รู้ถึงคุณค่าวิชาเกษตร	4.56	4.63	มากที่สุด	4.17	0.66	มาก	-1.62
2. ต้องการได้รับความรู้และ เทคโนโลยีใหม่ๆ ทางด้าน การเกษตร	4.31	0.67	มาก	4.38	0.64	มาก	0.54
3. ต้องการเพิ่มเติมความรู้ เดิมให้กว้างขวางขึ้น	4.08	0.76	มาก	4.13	0.70	มาก	-0.35
4. ต้องการฝึกปฏิบัติในสิ่งที สนใจ	4.07	0.71	มาก	4.13	0.73	มาก	0.59
5. ต้องการเรียนในสิ่งที่ตน สามารถเรียนได้	4.06	0.71	มาก	4.00	0.71	มาก	-0.43
6. เพื่อนำความรู้และทักษะ เป็นพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพ	3.98	0.80	มาก	4.04	0.71	มาก	-0.44
7. เป็นพื้นฐานการศึกษาใน ระดับที่สูงขึ้น	3.93	0.72	มาก	3.88	0.64	มาก	0.44
8. มีใจรักเรียนและมีความ สุขเมื่อได้เรียนในสาย วิชาชีพเกษตร	3.87	0.83	มาก	4.52	4.27	มากที่สุด	-0.35
รวม	4.11	0.77	มาก	4.15	0.61	มาก	-0.35

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา

เกษตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่ประกอบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อาชีพเกษตรกรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดูเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ไม่มียุทธศาสตร์ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุน
ทางการศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรง จูงใจ	อาชีพอื่น ๆ (n=48)		ระดับ แรงจูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ ของครอบครัว	4.12	0.74	มาก	4.10	0.75	มาก	0.84
2. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน ที่อยู่อาศัย	4.07	0.75	มาก	3.83	0.81	มาก	1.84
3. เพื่อนำความรู้ไปแนะนำแก่ บุคคลในชุมชนที่มีปัญหาทาง ด้านการเกษตร	4.04	0.77	มาก	4.06	0.63	มาก	-0.18
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ผู้ที่สนใจทั่วไป	3.98	0.70	มาก	3.85	0.77	มาก	1.06
5. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา	3.86	0.82	มาก	3.94	0.76	มาก	-0.55
6. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ นักเรียน นักศึกษาในสถาบัน การศึกษา	3.81	0.86	มาก	3.77	0.78	มาก	0.31
7. เพื่อเตรียมตัวในการที่จะให้ บริการแก่สังคม	3.80	0.80	มาก	3.75	0.73	มาก	0.39
8. เพื่อการมีส่วนร่วมในงานชุมชน	3.80	0.70	มาก	3.92	0.65	มาก	-1.02
รวม	3.95	0.56	มาก	3.90	0.54	มาก	0.47

จากตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการ
ศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทาง
การศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรง จูงใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{x}	SD.		\bar{x}	SD.		
1. เป็นอาชีพที่สุจริต	4.67	0.54	มากที่สุด	4.52	0.65	มากที่สุด	1.53
2. เป็นอาชีพอิสระ	4.40	0.66	มาก	4.35	0.56	มาก	0.38
3. ประกอบเป็นอาชีพหลักได้	4.29	0.70	มาก	4.13	0.67	มาก	1.41
4. เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยง ตนเองและครอบครัว	4.27	0.73	มาก	4.13	0.67	มาก	1.16
5. ประกอบเป็นอาชีพรองได้	4.07	0.75	มาก	3.98	0.76	มาก	0.73
6. เป็นอาชีพที่มั่นคง	3.98	0.85	มาก	3.92	0.74	มาก	0.42
7. เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีด้าน การตลาด	3.87	0.76	มาก	3.94	0.91	มาก	-0.49
8. สามารถหางานทำได้หลาย ทาง	3.77	0.80	มาก	3.94	0.78	มาก	-1.20
9. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี	3.73	0.79	มาก	3.69	0.78	มาก	0.29
10. เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า	3.70	0.79	มาก	3.85	0.87	มาก	-1.11
11. เป็นที่ต้องการของตลาด แรงงาน	3.65	0.84	มาก	3.81	0.73	มาก	-1.16
12. การมีงานทำหลังสำเร็จ การศึกษา	3.56	0.92	มาก	3.58	0.94	มาก	-0.12
13. สามารถนำความรู้ ประกอบอาชีพหารายได้	3.47	1.00	ปาน กลาง	3.54	0.87	มาก	-0.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรง จูงใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
14. หางานทำได้ง่าย	3.31	0.92	ปาน กลาง	3.63	0.76	มาก	-2.07*
รวม	3.91	0.46	มาก	3.93	0.47	มาก	-0.23

* < 0.05

จากตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ หางานทำได้ง่าย นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การ
สนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรงจูงใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับแรงจูงใจ	t
	\bar{x}	SD.		\bar{x}	SD.		
1. ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา	4.57	0.75	มากที่สุด	4.46	0.68	มาก	0.92
2. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน	4.50	0.60	มากที่สุด	4.42	0.61	มาก	0.89
3. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้	3.90	0.82	มาก	3.60	0.87	มาก	2.11*
4. ชอบเรียนวิชาเกษตร	3.74	0.67	มาก	3.52	0.62	มาก	1.98
5. เป็นวิชาที่ใช้ทักษะและเทคนิคเฉพาะ	3.65	0.78	มาก	3.54	0.68	มาก	0.81
6. วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ	3.52	0.87	มาก	3.06	0.81	ปานกลาง	3.13*
7. วิชาเกษตรเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ	3.52	0.74	มาก	3.54	0.71	มาก	-0.21
8. โอกาสและความก้าวหน้าในการศึกษาต่อสูง	3.47	0.81	ปานกลาง	3.52	0.58	มาก	-0.41
9. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตรไม่สูงเกินไป	3.33	0.55	ปานกลาง	3.29	0.50	ปานกลาง	0.43
10. รักและสนใจอาชีพเกษตร	3.32	0.68	ปานกลาง	3.83	0.72	มาก	-0.09
11. ทำคะแนนวิชาเกษตรได้ดีมากก่อนจากสถานศึกษา	3.16	0.83	ปานกลาง	3.27	0.64	ปานกลาง	-0.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เดิม

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรง จูงใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับ แรงจูงใจ	t
	\bar{x}	SD.		\bar{x}	SD.		
12. สามารถผ่านการสอบคัดเลือกได้ง่าย	3.08	0.71	ปาน กลาง	3.23	0.81	ปาน กลาง	-1.19
13. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย	2.60	0.73	ปาน กลาง	2.73	0.82	ปาน กลาง	-0.97
รวม	3.61	0.31	มาก	3.54	0.28	มาก	1.29

* < 0.05

จากตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ และวิชาเกษตรเหมาะสมกับบุคลิกภาพ นอกจากนี้มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	อาชีพเกษตรกรรม (n=124)		ระดับแรงจูงใจ	อาชีพอื่นๆ (n=48)		ระดับแรงจูงใจ	t
	\bar{x}	SD.		\bar{x}	SD.		
1. ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้ เลือกเรียน	2.74	0.99	ปาน กลาง	2.65	1.04	ปาน กลาง	0.56
2. ได้รับคำแนะนำจากครูแนะ แนว	2.64	0.99	ปาน กลาง	2.46	1.11	น้อย	1.03
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้เลือกเรียน	2.52	1.03	ปาน กลาง	2.60	1.07	ปาน กลาง	-0.50
4. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่ สำเร็จการศึกษาด้านการ เกษตร	2.39	1.09	น้อย	2.42	1.01	น้อย	-0.16
5. ญาติพี่น้องแนะนำให้เลือก เรียน	2.38	0.98	น้อย	2.40	0.96	น้อย	-0.10
6. ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับ การศึกษาต่อในสายวิชาชีพ เกษตรจากสถานศึกษาเดิม หรือ องค์การ สมาคม และมูล นิธิต่าง ๆ	2.31	0.97	น้อย	2.33	1.06	น้อย	-0.16
7. เลือกเรียนตามเพื่อน	2.03	1.06	น้อย	1.79	0.94	น้อย	1.38
รวม	2.43	0.68	น้อย	2.38	0.66	น้อย	0.44

จากตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่
ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความแตกต่าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับควาใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับ แรงจูง ใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. ด้านการเรียนเพื่อรู้	4.08	0.61	มาก	4.16	0.83	มาก	-0.68
2. ด้านการนำความรู้ไปช่วย เหลือสังคม	3.98	0.59	มาก	3.90	0.52	มาก	0.96
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.87	0.47	มาก	3.96	0.45	มาก	-1.35
4. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	3.58	0.28	มาก	3.60	0.31	มาก	-0.41
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.41	0.68	น้อย	2.42	0.67	น้อย	-0.16
รวม	3.64	0.30	มาก	3.67	0.34	มาก	-0.67

จากตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ รวมทั้ง 5 ด้าน ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ย
ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์
ด้านการเรียนเพื่อรู้ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. ต้องการได้รับความรู้และ เทคโนโลยีใหม่ๆ ทางด้านกา รเกษตร	4.30	0.68	มาก	4.36	0.64	มาก	-0.66
2. มีใจรักเรียนและมีความสุข เมื่อได้เรียนในสายวิชาชีพ เกษตร	4.25	3.33	มาก	3.88	0.85	มาก	1.02
3. รู้ถึงคุณค่าวิชาชีพ	4.20	0.73	มาก	4.68	5.38	มากที่สุด	-0.80
4. ต้องการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่สน ใจ	4.06	0.70	มาก	4.11	0.74	มาก	-0.44
5. ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิม ให้กว้างขวางขึ้น	4.02	0.79	มาก	4.15	0.70	มาก	-1.14
6. ต้องการเรียนในสิ่งที่ตน สามารถเรียนได้	4.01	0.73	มาก	4.08	0.69	มาก	-0.60
7. เพื่อนำความรู้และทักษะเป็น พื้นฐานในการประกอบอาชีพ	3.96	0.80	มาก	4.03	0.75	มาก	-0.59
8. เป็นพื้นฐานการศึกษาใน ระดับที่สูงขึ้น	3.85	0.76	มาก	3.97	0.64	มาก	-1.08
รวม	4.08	0.61	มาก	4.16	0.83	มาก	-0.68

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา

เกษตรศาสตร์ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การ
สนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ ของครอบครัว	4.21	0.79	มาก	4.15	0.70	มาก	0.50
2. เพื่อนำความรู้ไปแนะนำแก่ บุคคลในชุมชนที่มีปัญหาทาง ด้านการเกษตร	4.06	0.80	มาก	4.03	0.67	มาก	0.26
3. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ผู้ที่สนใจทั่วไป	4.02	0.76	มาก	3.88	0.68	มาก	1.33
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา	3.99	0.83	มาก	3.79	0.77	มาก	1.61
5. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับชุม ชนที่อยู่อาศัย	3.98	0.84	มาก	4.03	0.71	มาก	-0.49
6. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ นักเรียน นักศึกษาในสถาบัน การศึกษา	3.86	0.89	มาก	3.75	0.78	มาก	0.92
7. เพื่อการมีส่วนร่วมในงานชุม ชน	3.86	0.68	มาก	3.80	0.69	มาก	0.59
8. เพื่อเตรียมตัวในการที่จะให้ บริการแก่สังคม	3.84	0.78	มาก	3.74	0.78	มาก	0.83
รวม	3.98	0.59	มาก	3.90	0.52	มาก	0.96

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทาง
การศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบ
ว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการ
ศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. เป็นอาชีพที่สุจริต	4.62	0.58	มากที่สุด	4.64	0.57	มากที่สุด	-0.23
2. เป็นอาชีพอิสระ	4.36	0.66	มาก	4.41	0.61	มาก	-0.50
3. เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว	4.22	0.69	มาก	4.23	0.75	มาก	-0.08
4. ประกอบเป็นอาชีพหลักได้	4.12	0.70	มาก	4.35	0.67	มาก	-2.18*
5. เป็นอาชีพที่มั่นคง	4.00	0.74	มาก	3.92	0.88	มาก	0.61
6. ประกอบเป็นอาชีพรองได้	3.98	0.76	มาก	4.11	0.74	มาก	-1.18
7. เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีด้านการตลาด	3.79	0.79	มาก	3.98	0.82	มาก	-1.53
8. สามารถหางานทำได้หลายทาง	3.75	0.81	มาก	3.88	0.79	มาก	-1.03
9. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี	3.68	0.82	มาก	3.75	0.75	มาก	-0.57
10. เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า	3.63	0.81	มาก	3.85	0.80	มาก	-1.76
11. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.57	0.81	มาก	3.81	0.80	มาก	-2.00*
12. สามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหารายได้ขณะกำลังเรียน	3.54	1.04	มาก	3.44	0.91	ปานกลาง	0.70
13. การมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา	3.52	0.91	มาก	3.62	0.94	มาก	-0.69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
14. างานทำได้ง่าย	3.33	0.95	ปาน กลาง	3.46	0.83	ปาน กลาง	-0.94
รวม	3.87	0.47	มาก	3.96	0.45	มาก	-1.35

* < 0.05

จากตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีราย
ได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความ
คิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ
ประกอบเป็นอาชีพหลักได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อแรงจูง
ใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้
การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับ แรงจูง ใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
1. ต้องการเรียนเพื่อให้อำนาจ ปริญญา	4.57	0.69	มากที่สุด	4.52	0.77	มากที่สุด	0.46
2. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่สำคัญ ในการพัฒนาประเทศใน สภาวะการณปัจจุบัน	4.44	0.65	มาก	4.52	0.57	มากที่สุด	-0.78
3. สุขภาพร่างกายแข็งแรง สามารถประกอบอาชีพทาง การเกษตรได้	3.80	0.83	มาก	3.84	0.86	มาก	-0.25
4. รักและสนใจอาชีพเกษตร	3.70	0.64	มาก	3.93	0.71	มาก	-2.22*
5. เป็นวิชาที่ใช้ทักษะและ เทคนิคเฉพาะ	3.65	0.71	มาก	3.58	0.79	มาก	0.63
6. ชอบเรียนวิชาเกษตร	3.58	0.65	มาก	3.77	0.67	มาก	-1.88
7. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชา เกษตรไม่สูงเกินไป	3.56	0.57	มาก	3.20	0.48	ปาน กลาง	3.24*
8. วิชาเกษตรเหมาะสมกับสติ ปัญญาและความสามารถ	3.49	0.73	ปาน กลาง	3.55	0.73	มาก	-0.50
9. โอกาสและความก้าวหน้าใน การศึกษาต่อสูง	3.44	0.79	ปาน กลาง	3.52	0.72	มาก	-0.63
10. วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิก ภาพ	3.40	0.82	ปาน กลาง	3.38	0.93	ปาน กลาง	0.08
11. ทำคะแนนวิชาเกษตรได้ดีมา ก่อนจากสถานศึกษาเดิม	3.19	0.81	ปาน กลาง	3.20	0.76	ปาน กลาง	-0.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.		
12.สามารถผ่านการสอบคัดเลือกได้ง่าย	3.15	0.73	ปาน กลาง	3.10	0.75	ปาน กลาง	0.44
13. วิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย	2.63	0.71	ปาน กลาง	2.65	0.79	ปาน กลาง	-0.16
รวม	3.58	0.28	มาก	3.60	0.31	มาก	-0.41

* < 0.05

จากตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ รักและสนใจอาชีพเกษตร และค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตรไม่สูงเกินไป นอกนั้นมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการ
ศึกษา

แรงจูงใจ	รายได้ต่ำกว่า 5,000 (n=81)		ระดับแรง จูงใจ	รายได้ตั้งแต่ 5,000ขึ้นไป (n=91)		ระดับแรง จูงใจ	t
	\bar{x}	SD.		\bar{x}	SD.		
	1. ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้ เลือกเรียน	2.64		1.03	ปาน กลาง		
2. ได้รับคำแนะนำจากครูแนะ แนว	2.56	1.06	ปาน กลาง	2.62	1.00	ปาน กลาง	-0.38
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้เลือกเรียน	2.53	1.06	ปาน กลาง	2.55	1.02	ปาน กลาง	-0.12
4. ญาติพี่น้องแนะนำให้เลือก เรียน	2.46	0.99	น้อย	2.32	0.95	น้อย	0.93
5. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่ สำเร็จการศึกษาด้านการ เกษตร	2.35	1.11	น้อย	2.44	1.04	น้อย	-0.57
6. ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับ การศึกษาต่อในสายวิชาชีพ เกษตรจากสถานศึกษาเดิม หรือ องค์การ สมาคม และมูล นิธิต่าง ๆ	2.23	0.94	น้อย	2.38	1.04	น้อย	-0.99
7. เลือกเรียนตามเพื่อน	2.07	1.15	น้อย	1.87	0.91	น้อย	1.31
รวม	2.41	0.68	น้อย	2.42	0.67	น้อย	-0.16

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา

เกษตรศาสตร์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้
เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า มีความ
ไม่ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีการดำเนินการ สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

5.2 ขอบเขตการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง โดยศึกษาเฉพาะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา เท่านั้น

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับ

ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ การนำไปใช้

4 แห่ง จำนวน 202 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ของจำนวนนักศึกษาในสถาบัน
ราชภัฏแต่ละแห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 172 คน

5.3.2 ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ไปยังอธิการบดีสถาบันราชภัฏ
ภาคใต้ จำนวน 4 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดย
ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามกับตัวแทนในสถาบันราชภัฏ
ทั้ง 4 แห่ง ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 172 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

5.3.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ แปลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS For Windows
7.5.1 (Statistical Package for the Social Science for Windows Release 7.5.1) โดยการหาค่า
ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้ t - test
โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการแปลค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับแรงงใจ
ในการศึกษาต่อ กำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยไว้ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง มีระดับแรงงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง มีระดับแรงงใจในการศึกษาต่อมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง มีระดับแรงงใจในการศึกษาต่อปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง มีระดับแรงงใจในการศึกษาต่อน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง มีระดับแรงงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นตอน ได้ดังนี้

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

5.4.2 แรงงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

5.4.3 เปรียบเทียบแรงงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้
การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ค้นพบเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงอื่นๆของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏยะลาและ
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 39.53) เป็นเพศหญิงและชายมีจำนวนเท่ากัน

(ร้อยละ 50.00) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 52.30) และเป็นบุตรคนแรกมากที่สุด (ร้อยละ 37.79) และมีจำนวนที่นั่งในครอบครัวมากกว่า 4 คน (ร้อยละ 42.40) ซึ่งมีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 72.10) มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป (ร้อยละ 52.90) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ (ร้อยละ 64.00) และส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 (ร้อยละ 96.50) ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00 หรือต่ำกว่า (ร้อยละ 52.90) และชอบเรียนวิชาเกษตร (ร้อยละ 23.84)

5.4.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากแทบทุกด้าน แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าของวิชาเกษตรที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อที่น่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต และส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อหางานทำได้ง่าย และสามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหารายได้ขณะกำลังเรียน ที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา และส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ วิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางที่ค่อนข้างต่ำ

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย ส่วนที่เหลือมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง การค้าไม่ว่ากรแต่มีข้อน่าสังเกตคือ เลือกเรียนตามเพื่อน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่น้อยมาก ที่มีคนนำไปใช้

5.4.3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนก
ตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การ
สนับสนุนทางการศึกษา

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการ
ศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา โดยการทดสอบค่า t - test และ
กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพ
เกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง
โดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าวิชาเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุน
ทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การ
สนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ
มาก และข้อมีใจรักเรียนและมีความสุขเมื่อได้เรียนในสายวิชาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การ
สนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ
มากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีแรงจูงใจ
อยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน
ที่อยู่อาศัย นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีค่าคะแนน
เฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก
อาชีพเกษตร

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ หางานทำได้ง่าย แต่มีข้อน่าสังเกตคือ นักศึกษาที่ผู้ให้
การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ย
มากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ผ่านการ
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการ
ศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ วิชาเกษตรเหมาะสมกับบุคลิก

ภาพ และสุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนวพบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าวิชาเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้สนใจทั่วไป นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ประกอบเป็นอาชีพหลักได้ และ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน แต่มีข้อน่าสังเกต นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ รักและสนใจอาชีพเกษตร และ

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตร แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รักและสนใจอาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้ การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านัก ศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และข้อค่าใช้จ่ายในการ ศึกษาวิชาเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มี ค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/ เดียว ขึ้นไป

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เลือกเรียนตามเพื่อน นักศึกษาที่ผู้ให้การ สนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพิจารณา จวิเคราะห์ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำ มาอภิปรายผลดังนี้

5.5.1 แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปี 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) และระเบียบ อรรถ (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบตรงกันว่า ค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับนวลฉวี วิชาลศิริกุล (2538 : 83) พบว่า นักเรียนมี แรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้ในภาพรวมมี แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เพราะว่านักศึกษาต้องการรู้ถึงคุณค่าของวิชาเกษตร ต้องการได้รับความ รู้และเทคโนโลยีทางการเกษตร ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางขึ้น และต้องการฝึก ปฏิบัติในสิ่งที่สนใจ สอดคล้องกับนวลฉวี วิชาลศิริกุล (2538 : 9) กล่าวว่า นักศึกษามีแรงจูงใจใน

การมาเรียนด้านการเรียนเพื่อรู้สูงสุด เพราะต้องการได้รับความรู้ สนใจ และรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่ เรียนเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่ง หนึ่งที่อ้างโดย นวลฉวี วิชาลศิริกุล (2538 : 30) กล่าวว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนคือ เพื่อพัฒนา ตนเอง เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทัศน์หรือสนใจวิชาการแขนงใดโดยเฉพาะ เพื่อยก

ระดับความรู้ของตนเอง ทั้งนี้เนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้แผ่ขยายกว้างขวางทั่วโลก ทำให้บุคคลจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ และสอดคล้องกับ รังรอง สีทองดี (2535 : 267) พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้น ทันกับการพัฒนาสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาให้ทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นข้างหน้า เป็นเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อเพื่อหาความรู้ให้สูงขึ้น แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าของวิชาเกษตร ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม มีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร และตัวนักศึกษาเองส่วนใหญ่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้ว จึงทำให้เห็นความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าของวิชาเกษตร

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพครอบครัว ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ สอดคล้องกับ รังรอง สีทองดี (2535 : 266-267) พบว่า แรงจูงใจในการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม เช่น การนำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้สนใจที่จะเรียน เกี่ยวกับการนำความรู้ไปพัฒนาครอบครัว เกี่ยวกับการเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนที่อยู่อาศัย ที่เป็นเช่นนี้เพราะในปัจจุบันมีการตื่นตัวในการศึกษาและนำการศึกษาไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาสังคม

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เป็นอาชีพที่สุจริตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด การประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นอาชีพที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย และเป็นอิสระไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับใคร สอดคล้องกับระเบียบ อรรถ (2537 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพ เพราะเป็นอาชีพที่สุจริต และเป็นอาชีพอิสระ ส่วนข้อที่งานทำได้ง่าย และสามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหารายได้ขณะกำลังเรียนมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง นั่นคือในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้ นักศึกษาไม่ได้เข้าศึกษาต่อเพราะคิดว่าการศึกษาโปรแกรมนี้สามารถหางานทำได้ง่ายแต่เข้าศึกษาต่อเพราะต้องการนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญาที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากค่านิยมของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญของการศึกษา สอดคล้องกับรัตนา พุ่มไพศาล อ่างโดย รังรอง สีทองดี (2535 : 262) ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสิ้น อีกทั้งหากมีเหตุผลเปลี่ยนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ที่ได้สำรวจความต้องการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่ที่เข้าเรียนต่อให้ความสำคัญต่อการต้องการประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรและเพื่อยกระดับการศึกษา ส่วนข้อวิชา

เกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ นั่นคือวิชาเกษตรไม่ได้เป็นวิชาที่เรียนง่าย แต่เป็นสิ่งที่สามารถเรียนได้และพอมีประสบการณ์อยู่บ้างเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้ว

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้เลือกเรียนได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เรียน ที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในลำดับที่ 1, 2 และ 3 สอดคล้องกับธีรศักดิ์ ทาทอง (2529 : 26) กล่าวว่า การที่จะเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องและต้องใช้เวลาอัน มีขั้นตอนเชื่อมโยงในแต่ละวัย ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป และเลือกเรียนตามเพื่อน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและต่ำกว่าข้ออื่น ๆ มาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ภายนอกบ้านที่ได้รับเป็นตัวหล่อหลอมความคิด ซึ่งปัจจุบันอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้านจะมีอิทธิพลต่อความคิดของบุคคลมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้นักศึกษามีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น จึงทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาน้อยลง

นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้ เป็นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง เพราะต้องการได้รับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางขึ้น และในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้เพราะว่าเป็นโปรแกรมวิชาที่เรียนไม่ยาก สามารถสำเร็จการศึกษาและได้รับปริญญาตามที่มุ่งหวังได้ไม่ยาก

5.5.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน สอดคล้องกับทัศน ฤกษ์สงขลา (2538 : 171-172)พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อไม่ต่างกันเท่าไร แต่อีกทั้งยังมีให้เหตุผลเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ ผู้ปกครองจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการเลือก

ศึกษาต่อมากน้อยเพียงไรไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาชีพของผู้ปกครอง ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะประกอบอาชีพใด ก็อาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อได้พอ ๆ กัน และสอดคล้องไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202-203) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองหรือผู้ให้การสนับสนุนทางการเรียน ไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจในวิชาชีพของตนเอง

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตร หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าวิชาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมทราบว่าถ้าเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้แล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวได้ดีกว่าเลือกศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาอื่นที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และข้อมีความสุขเมื่อได้เรียนในสายวิชาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าการที่ได้เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ จะทำให้มีความสนใจ และมีความสุขมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้ว สอดคล้องกับจารุ ไชยคำ, บังอร เปี่ยมรอด, มะเดื่อ เสมาทอง, วิจิตร ศรีสะอาด, วชิร ทรัพย์มี, สงวน สุทธิเลิศอรุณ และสำเนา ขจรศิลป์ อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 44-48) และวีวรรณ ชินะตระกูล (2537 : 213-214) กล่าวว่า ผู้ที่สนใจในวิชาแขนงใด มักจะมีใจจดจ่อ อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และมีความสุขที่ได้ทำงานนั้น โดยไม่เกรงกลัวต่อความเหน็ดเหนื่อยหรือความยากลำบาก

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกต คือเป็นวิชาที่เหมาะสมกับชุมชนที่อยู่อาศัย นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร เพราะว่ามีนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาโปรแกรมนี้ส่วนใหญ่มีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ฉะนั้นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขานี้ก็เป็นการนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวและชุมชนที่อยู่อาศัยซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้วให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ หางานทำได้ง่าย ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพราะว่าเขาไม่เคยทำอาชีพเกษตรมาก่อน และมองว่างานเกษตรเป็นงานที่น่าทำ และทำได้ไม่ยากทำให้เขามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากกว่า ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมไม่ค่อยแน่ใจว่าอาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่น่าสนใจ เพราะว่าเขามีพื้นฐานทางครอบครัวที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้ว และคิดว่าอาชีพเกษตรเป็นงานที่หนักและต้องใช้กำลังกาย

แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ และสุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร เพราะว่านักศึกษานักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้ว จะทราบดีว่าตนเองมีบุคลิกภาพและสุขภาพร่างกายที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมดีกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร เพราะได้ช่วยเหลือผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาทำงานทางการเกษตรมาบ้างแล้ว สอดคล้องกับจารุ ไซยาคำ, บังอร เปี่ยมรอด, มะเตือ เสมาทอง, วิจิตร ศรีสะอ้าน, วชิรี ททรัพย์มี, สงวน สุทธิเลิศอรุณ และสำเนาวิ ขจรศิลป์ อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 44-48) และรวีวรรณ ชินะตระกูล (2537 : 213-214) กล่าวว่า ในการเลือกอาชีพ ต้องสำรวจตนเองว่ามีบุคลิกอย่างไร และตนเองมีร่างกายสมบูรณ์เหมาะสมแก่การประกอบอาชีพตามวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่ วิชาชีพต้องอาศัยความเหมาะสมทางร่างกายและจิตใจด้วย ถ้าร่างกายไม่ไหวและใจไม่สู้ไม่ควรฝืน

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก

อาชีพเกษตร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย นั้นหมายความว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่แล้วควรแนะแนวต้องพูดจาให้คำแนะนำเพื่อนำมาจิตใจให้เห็นความสำคัญของการเกษตรมากกว่าเพราะว่าเขามีประสบการณ์และเข้าใจในลักษณะงานทางด้านเกษตรดีว่าเป็นอย่างไร

นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชานี้ ที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ เพราะต้องการเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้ประกอบอาชีพจริง ๆ แต่นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ เพราะว่ามีผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำให้พอมีพื้นฐานการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรมาบ้างแล้ว การเข้าศึกษาต่อก็เป็นการเรียนเพื่อนำเอาความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือและพัฒนาอาชีพของครอบครัวให้ดีขึ้น

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน สอดคล้องกับทัศน ฌ สงขลา (2538 : 171-172) พบว่า รายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะมีรายได้ต่ำ ปานกลาง หรือรายได้สูง ก็ไม่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ และสอดคล้องกับ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94-95) พบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาชีพที่นักเรียนเลือกส่วนใหญ่เป็นอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพอาชีพที่มีอยู่และอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รู้ถึงคุณค่าวิชาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เพราะฉะนั้นนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป เห็น

คุณค่าของวิชาชีพเกษตร จึงทำให้มีความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะว่าการศึกษานำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพจริง ๆ สอดคล้องกับนวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 91) กล่าวว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการมาเรียนเพราะต้องการได้รับความรู้ สนใจ และรู้ถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน และเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ที่สนใจทั่วไป นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีความเห็นใจซึ่งกันและกันในการที่จะนำความรู้ไปถ่ายทอดหรือแนะนำกับผู้ที่มีโอกาสน้อยกว่า สอดคล้องกับเครซ และคณะ อ้างโดย ไวรซ์ เจียมบรรจง (2523 : 174-175) สรุปความต้องการทางสังคมของมนุษย์แบ่งเป็น 6 ประเภท และมีข้อหนึ่งที่กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการที่จะแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้อื่น และสอดคล้องกับเอ็ดวาร์ดส์ อ้างโดย ไวรซ์ เจียมบรรจง (2523 : 172) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจของคนซึ่งแบ่งได้เป็น 15 ชนิด และมีข้อหนึ่งที่กล่าวว่า คนมีแรงจูงใจที่อยากจะให้ความอบอุ่นและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ ประกอบเป็นอาชีพหลักได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งนักศึกษที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน เพราะว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำทุนมาประกอบเป็นอาชีพหลักได้ สอดคล้องกับวัชรวิ ทรัพย์มี อ้างโดย ทศนา ณ สงขลา (2538 : 36) กล่าวว่า บุคคลเลือกอาชีพโดยการวิเคราะห์อาชีพ บุคคลจะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ความก้าวหน้า ความเสี่ยง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพ เวลา และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ

แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ รักและสนใจอาชีพเกษตร และค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตร ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อรักและสนใจอาชีพเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน เพราะฉะนั้นนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามี

รายได้สูงกว่า เข้ามาศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้เพราะคิดว่าอาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่น่าสนใจ และเห็นช่องทางในการนำความรู้มาประกอบอาชีพได้ และข้อค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตร นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป เพราะฉะนั้นนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน จะคิดว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ และในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโปรแกรมนี้เพราะว่ามีค่าใช้จ่ายที่ไม่มากนัก สอดคล้องกับGinzberg อ้างโดย ไชยสิทธิ์ โกรธคุณาศัย (2532 : 203) กล่าวว่า ข้อจำกัดบางอย่างที่ต้องพิจารณาในการเลือกอาชีพ คือ รายได้ต่ำหรือสถานภาพทางครอบครัว ค่านิยมของบิดามารดา และสอดคล้องกับSuper อ้างโดย ไชยสิทธิ์ โกรธคุณาศัย (2532 : 203) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพคือ ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน หรือมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เลือกเรียนตามเพื่อน นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป นั่นคือนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน จะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อตามเพื่อนมากกว่า นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป

นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ ที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป มีความคิดเห็นเรื่องอาชีพที่กว้างไกลกว่านักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน เพราะฉะนั้นนักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป จะเห็นคุณค่าของการเรียนวิชาเกษตรดีกว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาโปรแกรมวิชานี้แล้วเขาเห็นช่องทางที่จะนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปประกอบอาชีพอย่างแท้จริง และก่อให้เกิดรายได้ แต่นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีความคิดที่จะนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือสังคม

นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ ที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตร มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท/เดือน ขึ้นไป คือ การเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้เพราะมีความสนใจในอาชีพทางด้านเกษตรจริง ๆ เข้ามาศึกษาเพื่อนำเอาความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ และรายได้ที่จะตามมา แต่นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ นักศึกษาที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษามีรายได้

ได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คือ การเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ เพราะต้องการเรียนเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้น

5.6 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ได้มาจากการพิจารณาผลการวิจัยที่เสนอมาทั้งหมด โดยจำแนกข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.6.1.1 จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนควรเข้าใจถึงข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน

5.6.1.2 จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ เพราะต้องการได้รับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางขึ้น ต้องการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่สนใจ เพราะฉะนั้นสถาบันราชภัฏควรจัดการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป และควรสนับสนุนให้อาจารย์ ได้เข้ารับการฝึกอบรมหรือการศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง และทันต่อความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5.6.1.3 จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ส่วนใหญ่มิมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ เพราะฉะนั้นสถาบันราชภัฏควรเปิดหลักสูตรให้กว้างตามความต้องการของชุมชน เพราะสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาพัฒนาให้ความรู้เพื่อชุมชน

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ เท่านั้น จึงควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ กับสถาบันราชภัฏต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมการฝึกหัดครู. 2535. 100 ปี การฝึกหัดครูไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. 2535. การดำเนินงานวิจัยในวิทยาลัยครูและสรุปผลงานวิจัยที่นำเสนอในการจัดประชุมระดับนานาชาติ ฉลองครบรอบ 100 ปี การฝึกหัดครูไทย กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. 2536. สถิติการศึกษา ปี 2536. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2537. สถิติการศึกษา ปี 2537. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2538. สถิติการศึกษา ปี 2538. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2539. สถิติการศึกษา ปี 2539. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2540. สถิติการศึกษา ปี 2540. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2536. หลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ชนิษฐา วิเศษสาร. 2534. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาภาษาและสังคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2528.

จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. 2534. “องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร.”

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เดโช สนวนานนท์. ม.ป.ป. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ทบวงมหาวิทยาลัย. 2540. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ทบวงมหาวิทยาลัย.

ทัศนาศิลป์ สงขลาค. 2538. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขาคหกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ธัญญา บุญผะเวส และคณะ. 2534. จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธัญญา เพ็งคำ. 2536. “แรงจูงใจของนักเรียนพลตำรวจต่อการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนตำรวจภูธร 1.” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธีรพล ขุนเมือง. 2541, 18 มกราคม. “เกษตรทฤษฎีใหม่แนวพระราชดำรินหลวงกับโครงการกัญจิภักตคนตงาน.” มติชนรายวัน. หน้า 9.

ธีรศักดิ์ ทาทอง. 2529. “ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตรกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นวม สงวนทรัพย์. 2535. สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นวลฉวี วิศาลศิริกุล. 2538. “แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประคอง กรวรรณสุต. 2528. คู่มือการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือเอกสารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พวงเพชร วัชรอยู่. 2537. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พาพร พึ่งศักดิ์. 2534. "การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้น ม.5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง." ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชัย ผิวคราม. 2533. "แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พีรพงศ์ ทิพนาค. 2522. "ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยครู." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี." ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โยธิน ศันสนยุทธ. 2531. **จิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ เอกสารการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2533. **คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- _____. 2537. **หลักการแนะแนว**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ระเบียบ อรรชร. 2537. "มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคนกรรมของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รังรอง สีทองดี. 2535. "แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังสรรค์ ทิมพันธุ์พงษ์. 2527. **สามทศวรรษ กรมการฝึกหัดครู**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการ กรมการฝึกหัดครู.
- ลิขิต ธีรเวคิน. 2541, 20 มกราคม. "ผลและบทเรียนจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ."
- มติชนรายวัน**. หน้า 6.
- วินัย สิงหนนท์. 2539. "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่ตรงที่มันไปใช้

- ไวยักษ์ เจียมบรรจง. 2523. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- สถาบันราชภัฏพระนคร. 2538. **คู่มือนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยพระนคร**. กรุงเทพฯ : บพิธ
การพิมพ์ จำกัด.
- สมโภชน์ เจียมสุภาษิต. 2535. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สันติ ศรีสวนแดง. 2537. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเกษตร ของนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์." *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- สุธาร์ตน์ อนุกุลประเสริฐ. 2538. "ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยต่อ
การเข้าศึกษาในระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น."
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพล ปุญญบาล. 2541, 1 มกราคม. "การปฏิรูปการศึกษาเกษตรไทย." *เดลินิวส์*. หน้า 11.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. 2537. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ไชยเพชร. 2536. "แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีว
ศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร." *ปริญญานิพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- อารี. พันธุ์มณี. 2538. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 173/2541

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ

และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย	จิรวัดมนเกษตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.นพคุณ	ศิริวรรณ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
อาจารย์วันทนี	โชติสกุล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ดร.दनัย	ดิษยบุตร	ประธานกรรมการ
ดร.นพคุณ	ศิริวรรณ	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์ศศิธร	จารุสมบัติ	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.มาลัย	จิรวัดมนเกษตร	กรรมการ
อาจารย์วันทนี	โชติสกุล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้เฉพาะในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น มิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2541

1. นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้” โดยมี คร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ คร.นพคุณ ศิริวรรณ และ อาจารย์วันทนี โชติสกุล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ.2541

(รศ.ดร.มนัส สัจวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504.7/ ๒๓๑๑

วันที่ 21 กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2341

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญข้าราชการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่า ผศ.สายสมร ศรีสุขประเสริฐ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ผศ.สายสมร ศรีสุขประเสริฐ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ปฏิบัติราชการแทนคณบดีขออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตามจะถือว่าผิดกฎหมายหากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้

โทร. 3266052-5101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3266503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2341

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒/ กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญข้าราชการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่า ผศ.ดร.นาฏสุดา เขมนะลิริ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ผศ.ดร.นาฏสุดา เขมนะลิริ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ในงานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2341

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญข้าราชการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนคร

ด้วยคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่า ผศ.ดร.วิวรรณ ศิริวรรณ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ผศ.ดร.วิวรรณ ศิริวรรณ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”

คณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการปฏิบัติราชการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่งานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2341

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญข้าราชการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์วิทยา สุชนทอง เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ อาจารย์วิทยา สุชนทอง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2900

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนคร

ด้วย นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3107

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕/ สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้” ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษ(ผศ.ดร.พระณี สิริกิจวัฒน์)นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องคงฉบับตีพิมพ์บัณฑิตศึกษาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3110

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖/ สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏวชิรญาณธรณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเอาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (ผศ.ดร.พรพรรณ ลิกจัตมณะ)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รองอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3109

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕/ สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำาโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้” ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (ผศ.ดร.พรพรณี ลีจิตฺตมะ)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/

3108

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕/ สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏยะลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำาโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำาโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา (ผศ.ดร.พรพรณี ลิกิตวัฒน์) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องรับรองฉบับตีพิมพ์บัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503 - 4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัย มีรายนาม ดังต่อไปนี้

1. ผศ.ดร. วีรวรรณ ศิริวรรณ	อาจารย์ประจำภาควิชาเกษตรศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏ
พระนคร
2. ผศ.ดร. นางุสุดา เขมนะศิริ	รองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและบริการการศึกษา
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
3. ผศ. สายสมร ศรีสุขประเสริฐ	อาจารย์ประจำภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษา
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์วิทยา สุขันทอง	อาจารย์ภาษาไทย ประจำวิทยาลัยพาณิชยการ
บางนา
5. อาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (ประคอง กรรณสูต, 2528 : 43) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	=	จำนวนข้อแบบสอบถามทั้งหมด
S_i^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นดังนี้

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้น
ปีที่ 1 หลักสูตร 4 ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ใน 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
ในสถาบันราชภัฏภาคใต้

MOTIVATION TO FURTHER STUDIES IN THE AGRICULTURAL PROGRAM OF
UNDERGRADUATE STUDENTS IN SOUTHERN RAJABHAT INSTITUTES

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจหรือเหตุผลในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตร

ศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ใน 5 ด้าน
ดังนี้ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ข้อง ด้านการเรียนเพื่อรู้ และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ลักษณะของแบบสอบถามเป็น
แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

5 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากที่สุด

4 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมาก

3 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อปานกลาง

2 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อย

1 หมายความว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

2. โปรดพิจารณาและตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความจริง คำตอบและความคิดเห็น

ของท่านผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่ายิ่งและจะสงวนไว้เป็นความลับ โดยใช้ประโยชน์เพื่องานวิจัย
นี้เท่านั้น

ขอขอบคุณ

พรสวรรค์ เพชรรัตน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ผู้วิจัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏ

- สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- สถาบันราชภัฏยะลา
- สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- สถาบันราชภัฏภูเก็ต

2. เพศ

- ชาย
- หญิง

3. ศาสนา

- พุทธ
- คริสต์
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. วุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษา

- มัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรดกรณวิชา.....
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โปรดกรณวิชา.....

5. ภูมิลำเนา (จังหวัด)

6. คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาก่อนศึกษาต่อโปรดกรณวิชานี้.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. วิชาที่ชอบที่สุดก่อนมาศึกษาต่อโปรแกรมวิชานี้ (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ วิชาภาษาไทย	☐ วิชาสังคมศึกษา
☐ วิชาพลานามัย	☐ วิชาวิทยาศาสตร์
☐ วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	☐ วิชาคณิตศาสตร์
☐ วิชาภาษาต่างประเทศ	☐ วิชาศิลปะ
☐ วิชาเกษตร	☐ วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. จำนวนพี่น้องทั้งหมด (รวมผู้ตอบด้วย)คน

9. เป็นบุตรคนที่.....

10. อาชีพหลักของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา (ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ที่ส่งท่านเรียนในปัจจุบัน).....

11. รายได้เฉลี่ยของผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา (รวมรายได้พิเศษอื่น ๆ)
ประมาณ.....บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิทยาศาสตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ใน 5 ด้านดังนี้ ด้านความถนัด
 ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 ด้านการเรียนเพื่อรู้ และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม
 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของท่านตาม
 ความเป็นจริง

ข้อที่	รายการ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว					
1	รักและสนใจอาชีพเกษตร					
2	ชอบเรียนวิชาเกษตร					
3	วิชาเกษตรเหมาะกับบุคลิกภาพ					
4	สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้					
5	วิชาเกษตรเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ					
6	เป็นวิชาที่ใช้ทักษะและเทคนิคเฉพาะ					
7	วิชาเกษตรเป็นวิชาที่เรียนง่าย					
8	ทำคะแนนวิชาเกษตรได้ดีมาก่อนจากสถานศึกษาเดิม					
9	สามารถผ่านการสอบคัดเลือกได้ง่าย					
10	โอกาสและความก้าวหน้าในการศึกษาต่อสูง					
11	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิชาเกษตรไม่สูงเกินไป					
12	วิชาเกษตรเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน					
13	ต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามหากมีการละเมิดลิขสิทธิ์และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการประกอบอาชีพ					
14	สามารถนำความรู้ประกอบอาชีพหารายได้ขณะกำลังเรียน					
15	หางานทำได้ง่าย					
16	การมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา					
17	สามารถหางานทำได้หลายทาง					
18	ประกอบเป็นอาชีพหลักได้					
19	ประกอบเป็นอาชีพรองได้					
	แรงจูงใจที่เลือกประกอบอาชีพทางการเกษตรเพราะ (ตอบคำถามข้อ 22-29)					
20	เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว					
21	เป็นอาชีพอิสระ					
22	เป็นอาชีพที่สุจริต					
23	เป็นอาชีพที่มั่นคง					
24	เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีด้านการตลาด					
25	เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					
26	เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
27	เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า					
	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
28	ครูที่สอนวิชาเกษตรแนะนำให้เลือกเรียน					
29	เลือกเรียนตามเพื่อน					
30	ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว					
31	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาด้านการเกษตร					
32	ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการศึกษาดูในสายวิชาชีพเกษตรจากสถานศึกษาเดิม หรือ องค์การ สมาคม และมูลนิธิต่าง ๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33	บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เลือกเรียน					
34	ญาติพี่น้องแนะนำให้เลือกเรียน					
	ด้านการเรียนเพื่อรู้					
35	เพื่อนำความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
36	เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
37	ต้องการเพิ่มเติมความรู้เดิมให้กว้างขวางขึ้น					
38	ต้องการได้รับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ทางด้านการเกษตร					
39	ต้องการเรียนในสิ่งที่ตนสามารถเรียนได้					
40	ต้องการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่สนใจ					
41	รู้ถึงคุณค่าของวิชาเกษตร					
42	มีใจรักเรียนและมีความสุขเมื่อได้เรียนในสายวิชาชีพเกษตร					
	ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม					
43	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว					
44	เพื่อนำความรู้ไปแนะนำแก่บุคคลในชุมชนที่มีปัญหาทางด้านการเกษตร					
45	เพื่อการมีส่วนร่วมในงานชุมชน					
46	เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนที่อยู่อาศัย					
47	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ที่สนใจทั่วไป					
48	เพื่อเตรียมตัวในการที่จะให้บริการแก่สังคม					
49	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการ	ระดับแรงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
50	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่นักเรียน นักศึกษา ในสถาบันการศึกษา					

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรสวรรค์ เพชรรัตน์ เกิดเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2515 ที่จังหวัด นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (อุตสาหกรรมประมง) ปีการศึกษา 2536 จากวิทยาลัยประมงสงขลาติณสุลานนท์ สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (เทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์) จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2539 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ครุศาสตร์เกษตร) จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541 รับทุนครุทายาท ระดับอุดมศึกษา ปี 2539 บรรจุที่สถาบันราชภัฏยะลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้